

BØRNETEATER

NR. 133 • MAJ 2005

avisen

Statusopgørelse

Et betydningsfuldt børneteater er lukket, et statsensemble er kommet til. En teaterskole håber på bedre tider – og egnsteatrene slås mod rammestyring i en ny teaterlov. Der sker hele tiden noget på børneteaterområdet.

Side 2-3

Positivitet

Jørn Langsted uddeler roser – dog med slet skjulte torne – til kommunalreformens særlige måde at sikre musikskoler og egnsteatre på.

Side 3

Mangfoldighed

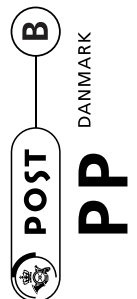
Festival 2005 er vel overstået. En slags status i billeder og anmeldelser.

Side 4-12

Udvalgsarbejde

Refusionsudvalget takker af – og formanden gør status.

Side 13

Magasinpost B

02294

BØRNETEATER
NR. 133 MAJ 2005
avisen

Teatercentrum i Danmark
Suomisvej 2, 2. sal
1927 Frederiksberg C

To små prinsesser, Mathilde og Frederikke, delte programmer ud om de voksnes børneteaterkunst op til weekendåbningen, da Festival 2005 ramte Ringsted. Foto: Jan Rüssz

Mellem teaterdød og teaterlovsrevisioner danner der sig et billede af en yderligere centralisering af teaterlivet i Danmark

Af Carsten Jensen
Illustration:
Bob Katzenelson

Børneteatersæsonen 2004-05 er ved at gå på hæld. Det har på mange måder været en dramatisk sæson, kulturpolitisk og kunstnerisk.

Dels har selve kunsten selvfølgelig fyldt godt op, når over 120 børneteatre falbyder forestillinger på

såkaldte dynamiske 'flow'-system, der opererer med projektstøtte til flere (og nye) teatre på bekostning af de mere etablerede børneteatre, der må leve med færre midler og en vis udfasning af driftsstøtten. FUT-modellen mangler endnu at bevise, at det ikke slet og ret medfører en proletarisering af et i forvejen trængt område.

På tabskontoen for næste sæson kan jo i hvert fald allerede skrives Artibus, der efter endnu en beskæring af støttekronerne har været i fuld gang med at afvikle teatret de seneste måneder – til dels for næste sæsons støttekroner, idet allerede indgåede kontrak-

gebetaltes. Et teater kan derfor ikke selv beslutte at overføre projektstøtte til fx en afvikling af teatret. Det kræver godkendelse fra den bevilligende myndighed – altså FUT.«

Strukturreformen rummer farer

Den bør FUT så hoste op med nu, hvis ikke vandene skal forplumres yderligere. Og forude ligger andre kampe for børneteaterområdet. For bedre støtte og for at undgå forringelser i forbindelse med den kommende revision af teaterloven som følge af strukturreformen – se Jørn Langsteds klumme side 3.

Statusopgørelse

turne og stationært, og de to store festivaler – i Horsens i september og i april i Ringsted – bekræfter endnu engang, at der er kvalitet og udvikling langt ud over, hvad den offentlige børneteaterstøtte egentlig berettiger til.

Det nye statsensemble for børneteater, Corona La Balance, er kommet godt fra start og har allerede tilført området større medial synlighed, selvom man først for alvor træder i karakter efter sommerferien til en ny sæsons start.

Her må de støttede børneteatre også leve med Teaterfagudvalgets (FUT)

ter jo skal honoreres. Og nu tilsyneladende også med en vis interesse fra FUT, der skulle helt frem til maj måned for at udbede sig en afviklingsplan fra Artibus, der selv har undret sig over manglende reaktion fra tilskudsgiverne på teatrets udmeldinger om lukning.

Til Børneteateravisen siger chef for Teatercentret under Kunststyrelsen, Henrik Jacobsen, nu:

»Helt principielt kan jeg oplyse, at en projektstøtte ydes til gennemførelse af et konkret projekt, og hvis projektet ikke gennemføres helt eller delvist, skal alle overskydende midler tilba-

Betæknings- og lovarbejdet skal være færdigt i indværende folketingssamling, og der satses tilsyneladende på et bredt kulturpolitisk forlig. Organisationerne udfører derfor et energisk lobbyarbejde ikke mindst for at undgå, at egnsteatrene bliver sorteper, når amterne nedlægges.

Regeringen har lagt op til, at den hidtidige refusionsordning, baseret på en fifty-fifty-støtte fra lokal og statslig side, bliver erstattet af en overordnet rammestyring. Det sker ikke ud fra kulturpolitiske overvejelser, men alene for at sikre et loft over statens økonomi-

BØRNETEATER

ISSN: 0900-0291

UDGIVER:

Teatercentrum i Danmark
Suomisvej 2,2
1927 Frederiksberg C
Tlf. 35 30 44 00
Fax: 35 30 44 01
e-mail: info@teatercentrum.dk
www.teatercentrum.dk

REDAKTION:

Carsten Jensen (ansvarshavende)
e-mail: bta@teatercentrum.dk

LAYOUT:

Ulf Skov

TRYK:

Elbo Avistryk A/S

DISTRIBUTION: Børneteateravisen (4 numre årligt) samt Den Røde Brochure (udkommer i april) sendes gratis til alle institutioner, skoler og andre potentielle aftagere af børneteater. Private abonnenter betaler 125 kroner årligt, inkl. moms. Bestilling og afbestilling foretages skriftligt til Teatercentrum. Meddelelse om adresseændring og udeblevne numre rettes i første omgang til det lokale postkontor.

BTA 134: Næste nummer udkommer i september 2005
DEADLINE: 20. august 2005
ANNONCER: Aftales senest en uge før deadline

Redaktionen af dette nummer er afsluttet 10. maj 2005

Teatret Artibus 1969-2005

Et af Danmarks ældste og mest indflydelsesrige børneteatre er gået bort, 36 år gammelt. Dermed er et af landets mest kvalitetsbevidste og -søgende teatre blevet reduceret til en uundværlig brik i det moderne børneteaters historie.

Det hele begyndte i Ribe i sommeren 1969, hvor Morten Danckert og Uffe Worm købte en gammel bus for 2.000 kroner og indrettede den som et rullende teater. Det var nu ikke derfor, at navnet blev Artibus – det er taget fra en latinsk inskription over indgangen til byens katedralskole og betyder 'ved hjælp af kunsten'.

Flemming Holk, Lene Vestergård og Gorm Hansen i 'Skygger af Gud'

De første år gik med dukketeater – og en afstikker til Herning fra 1972-74, inden Artibus – minus grundlæggerne – i 1980 flyttede til København og fusionerede med Det Københavnske Teaterselskab, der bestod af Kim Nørrevig, Basse Dam og Dorthe Stampen.

Et af de første fælles udspil var 'Tossede Thomases' (1980) og fra starten af 1980'erne og 15 år fremstod Artibus som et af landets ubestridt bedste børneteatre og veltede en række kvalitetsforestillinger af sig.

Ikke mindst med Kim Nørrevig som 'husdramatiker' og instruktør og i frugtbart samarbejde med scenografen Susanne Juul.

'Livet er en gave, pak den ud' (1984), 'En mor som historie' (1988), 'Aben' og 'Skygger af Gud' (1991), 'Miraklernes tid' (1994), 'En af dagene' (1977 – m. Fair Play), 'Pigen, moren og affaldet' (1999) er bare en lille del af en nødvendig opremsning, hvortil kommer Michael Ramløses 'Det 4. bud' fra 1989, der med sit pædagogiske realitetschok om omsorgssvigt satte nye standarder for, hvad man kunne byde sit publikum.

'Den vigtigste forestilling i mange år' og 'rendyrket børnemishandling' var nogle af yderpunkterne i den efterfølgende debat, som Artibus-folkene med vellyst kastede sig ind i.

Men den kompromisløse kamp for kunsten og kvaliteten kostede – af og til

Basse Dam, Annette Holk og Simon Vagn Jensen i 'Det 4. bud'

til teatrets egen kunstneriske målestok.

Teatret nøjedes dog ikke med at være sin egen vogter. Gruppens medlemmer agerede også gerne teaterpoliti over for andre, og det gik bl.a. ud over Vandrefalken sforestilling 'Hovski Snovski' i foråret 1995. Niels Andersen blev 'meldt' til BørneTeaterSammenslutningen af tre Artibus-folk, der havde følt sig 'etisk og moralsk foreulempede' af hans særegne medspilstea-

også en forestillings videre skæbne, hvad der var næsten uhørt på området. Og i foråret 1996 nedlagde Artibus simultant sine to spritnye forestillinger lige før og efter premieren, fordi de ikke levede op

Annette Holk, Dorthe Stampen og Basse Dam i 'Aben'

ske forpligtelser. Og det vil gøre det sværere at forbedre egnsteatrenes situation, endsigte etablere nye egnsteatre, hvis kagens størrelse ikke er til diskussion.

Den amtslige produktionsstøtteordning, RBOT (Det Rejsende Børneteater) skal efter planerne videreføres som statslig ordning, administreret af Teaterfagudvalget, og her kæmper ikke mindst BørneteaterSammenslutningen (BTS) for, at det skal skrives ind i selve lovtæksten, at der er tale om en selvstændig ordning, øremærket til børneteater.

Dertil kommer et BTS-forslag om, at når DST-ordningen erstattes af Hovedstadens Teater, bør et af de eksisterende børneteatre optages i ordningen.

Teaterskole i fokus

Og endelig vil BTS gerne have Odsherred Teaterskole skrevet direkte ind i såvel teater- som finanslov. Pt. er dette børneteaternes efteruddannelsessted under Vestsjællands Amts regionale kulturaftale, hvorefter staten ved strukturreformens igangsættelse overtager det økonomiske ansvar i yderligere fire år.

Det sker på nuværende alt for lave og aktivitetshæmmende økonomiske niveau – 1,4 mio. kr. årligt – men lidt mildere vinde synes på vej til det økonomiske betrængte sted, der også opererer under navnet Institut for Ny Scenekunst.

Således besluttede Vestsjællands Amt i slutningen af april at halvere huslejen

for Odsherred Teaterskole. Derved håber amtsrådet at have sikret teaterskolen et ekstra tilskud til dens daglige aktiviteter, herunder udviklingen af et nyt videns- og kompetencecenter med tilknyttet teaterforskning.

Ifølge amtets uddannelses- og kulturudvalgsformand, Flemming Holm (K), skal forskningsaktiviteterne bidrage til at skabe et så attraktivt teatermiljø omkring skolen, at skolen i Nykøbing Sjælland og det tilstødende Odsherred Teater sikres en lokal fremtid.

Vestsjællands Amt har i øvrigt allerede bevilliget 220.000 kroner i 2005 og 440.000 kroner i 2006 til dette videns og kompetencecenter.

Centralisering

Teaterlivet kan konstatere, at med strukturreformen og den tilpassede teaterlov vil en del lokal kompetence ryge over på ministerniveau – det sker bl.a. også ved udpegning af de fremtidige bestyrelser på teatrene, ligesom landsdels-scenerne m.fl. overgår til staten.

Under alle omstændigheder synes både strukturreform og teaterlovsrevision at lægge op til en øget centralisering og dermed statsstyring, og det vækker ny bekymring på teaterområdet.

Men netop *bekymring* er til gengæld en kunstart, man gennem tidernes ugunst har lært at mestre til fuldkommenhed.

I 1989 modtog Artibus som de første Danmark Teaterforeningers nystiftede pris som bedste danske børneteater

terform. Det kom der så en etik-debat ud af i børneteatremiljøet.

Siden tyndede interne kriser ud i det ellers så sammentømrede kollektiv, der endte med at være et lederstyret teater, bestående af Annette og Flemming Holk – der begge havde været med helt fra Ribe-dagene i 1970'erne.

Fra slutningen af 1990'erne og frem til lukningen mistede Artibus også langsomt skiftende

teaterråds bevågenhed – på et lille tiår gik man fra at være landets suverænt bedst støttede børneteater med tre millioner kroner og til det nuværende Teaterfagudvalg meldte ud med en nedskåret million.

Så viste Artibus atter viljen til kompromisløshed. Det var bare for *noget* for lidt.

Artibus' sidste udspil var forestillingen 'Man kan aldrig vide' – nu ved vi, at et stort børneteater ikke er mere.

caj

Under Langsteds Lup

Af Jørn Langsted

Lupholderens læser (hin enkelte) synes, at det er så godt og humørvækkende med den positive tone, som lupholderen anlagde i sin klumme i sidste nummer. Hvorfor skal det hele være så kritisk og analyserende, spørger læseren og fortsætter: Den sidste klumme var virkelig god, for her tænkte du ikke imod, men du tænkte med, du var konstruktiv og ikke så langt ude til venstre, som kulturministeren siger, at du normalt er.

Sådan et klap på skulderen animerer jo til at gå videre i samme spor. Det kunne jo da også være, at lupholderen kunne få sig et jobtilbud med at skrive Brian Mikkelsens taler. Hvem kunne sige nej til det? Og der er jo nok af positive ting at tage fat på. Hvad skal vi vælge? Hvad skal vi vælge? Jo, se nu bare på kommunalreformen, som er under behandling i Folketinget. Kombinationen af kommunalreform og folketingsbehandling er da i sig selv til at blive i godt humør af, særlig hvis vi kikker på kulturlovsforslagene, der nu har været til første behandling.

Tænk sig den gode regering vil gøre det obligatorisk for alle de nye kommuner at oprette og drive en musikskole. Ganske vist vil alle de nye storkommuner – så vidt lupholderen og Kulturministeriet kan overskue – have én eller flere musikskoler allerede, men det er da så rigtig godt, at det nu bliver obligatorisk og lovfæstet, at de har det, de har. Og så ændrer man selvfølgelig samtidig i ordningen for statsstøtte til musikskolerne. Når det nu bliver en opgave for samtlige kommuner, så er det ikke mere end ret og rimeligt, at kommunerne får deres statstilskud som justeringer i bloktilskuddet, som jo også bruges til alle de andre kommunale udgifter. Det er rigtig godt set og decentralistisk, at man overlader det til kommunerne selv at prioritere, hvor meget de vil bruge på musikskoler i forhold til, hvad de vil bruge på veje, plejehjem, vuggestuer og folkeskoler. Hvis nogen skulle finde på at sige – og det skulle der nok være nogle musikskolefreaks, der gjorde – at det var da en rigtig dårlig idé med det dér med bloktilskud, så er der kun én ting at svare: Noget for noget! Og hvis de er utilfredse, kan de bare vælge nogle andre politikere ved næste valg!

Overgangen til bloktilskud vil betyde – siger nogle hårdnakkede musiksko-

le-pessimister – at mindre kommuner, der har haft en vel udbygget musikskole, vil få fjernet ganske store beløb i statstilskud, som til gengæld vil gå til store kommuner med et mere gennemsnitligt eller ringe musikskoletilbud. Det kan da kun være en god ting, siger lupholderen. Man kan da også lave problemer ud af alting, og man kan da ikke få både i pose og i sæk. Der vil rigtig blive rørt op i andedammen, og de store kommuner vil selvfølgelig prioritere deres musikskole, når de nu får voldsomt øget statstilskud, mens de mindre kommuner da nok ikke vil turde skære ned på deres, selvom de selv skal betale en meget større del af gildet. Så musikken vil blomstre ud over landet i de kommende år. Talenterne vil stå i fuldt flor, og musikulturen vil udfolde sig rigt og varieret.

Nogen kunne måske have haft den formastelige tanke, at det nok ville være en god idé at skrive noget ind i musikloven om, hvilket niveau musikskolerne skulle være på, og at der altså var nogle minimumskrav til de nu lovpligtige musikskoler. Men det synes Kommunernes Landsforening var en rigtig dårlig idé, og derfor synes kulturministeren også, at det er en rigtig, rigtig dårlig idé. Og enhver kan da også se, at det ville stride mod det kommunale selvstyre, hvis staten skulle blande sig i, hvordan musikskolerne skulle se ud. En sund kommunal tankegang siger da: Bare send os pengene, så skal vi nok bestemme, hvordan vi indretter vores lokale musikskole. Og i den ånd synes lupholderen så også, at man hurtigst muligt skal få fjernet alle statslige retningslinjer for folkeskolen. Overlad trykt det hele til kommunerne. Der er absolut ingen grund til at give alle børn de samme muligheder. Det er utidigt ligemageri. Lad os få flere forskelle på baggrund af lokale prioriteringer. Og hvis forældrene er utilfredse, kan de jo bare sende deres børn i en privatskole eller flytte. Noget for noget!

Som lupholderens læser (hin enkelte velorienterede) vil vide, går ændringerne i teaterloven bl.a. ud på, at staten ikke længere refunderer kommunerne 50 pct. af deres udgifter til egnsteatre. I stedet kommer der et fast beløb på finansloven, som så fordeles ud blandt de til enhver tid eksisterende egnsteatre. Kommer der flere egnsteatre eller får de eksisterende større kommunal støtte, vil statsandelen af støtten fal-

de under de 50 pct., hvis ikke man i finanslovsforhandlingerne afsætter flere penge til formålet. Men nu skal man jo ikke fikse for meget på det her. Man kunne risikere at se spøgelse ved højlys dag. Og kommunerne kan jo også bare lade være med at lave flere egnsteatre eller give de eksisterende større støtte.

Venstres nye kulturpolitiske ordfører sagde jo også ved førstebehandling i folketingssalen:

»Der er ingen tvivl om, at vi i Venstre ser egnsteatrene som en stor og væsentlig del af det teaterpolitiske landskab.« Og det kan vel nok få alle traditions-pessimisterne banket på plads. Venstre kan man da stole på, dem ved vi, hvor vi har. Og kulturminister Brian Mikkelsen slog søm i, når han i Folketinget kunne berolige alle hængemulderne ved at sige »at teatermiljøet jo er glad for det her udspil, og staten har også påtaget sig et større ansvar for egnsteatrene end tidligere. Vi har nemlig gjort det, at vi også har overtaget amternes tilskud til egnsteatrene, de tilskud har vi fra statens side taget og vil flytte dem ud til egnsteatrene. Miljøet er positivt over for det her, fordi vi får sikret opgavefordelingen.«

Det synes den positive lupholder er en rigtig, rigtig god vinkel. Og regeringen, der har besluttet at nedlægge amterne, hvad lupholderen finder fortrinligt, har så også besluttet, at man ikke bare vil beholde de penge, amterne hidtil har brugt på egnsteatre. Næh, man vil sørme sørge for, at egnsteatrene stadig får disse penge. Er det ikke ædelt og gavmildt? Er det måske ikke udtrykt for, at ikke alene Venstre, men også Det Konservative Folkeparti ser egnsteatrene som en stor og væsentlig del af det teaterpolitiske landskab. Og så kan man måske blive fri for alle spekulationer om, hvordan det vil komme til at gå egnsteatrene om få år. Hvis pessimisterne skulle få bare lidt ret, hvad der jo absolut ikke er noget der tyder på, så bevilger Folketinget da bare nogle flere penge til egnsteatrene. Det er ikke noget problem.

Både musikken og teatret vil få rigtig, rigtig gode betingelser med de omlægninger, der følger af kommunalreformen. Kulturministeren har kun tænkt på at give kunsten og kulturen bedre udfoldelsesmuligheder. Sortserne kan godt holde deres sure, ildelugtende, venstredrejede mistanker for sig selv. Der er ingen grund til at give dem luft i det offentlige rum.

Et stort telt fyldte op og vakte opsigt på torvet ved Sct. Bendts Kirke i Ringsted. Det fungerede effektivt som billetudlevering, plakatbod og minicafé

Kulturattaché Dean Martinsen fra EU vakte berettiget opsigt, da han fredag eftermiddag invaderede torvet i Ringsted – medbringende sin frille, Svetlana. Et lyseblåklædt korps sørgede for passende transport i form af en cykel-limousine – ligesom de på egen hånd i ugens løb skabte liv i byens gader, hvor de med stor succes delte fribilletter ud! En omkostningsfri procedure, alt den stund at disse blot skulle veksles til de gratis adgangskort til forestillingerne...

Teaterfolket havde fristed i Anlægspavillonen (tv) – der til lejligheden havde et netagtigt 'loft' af byens julelys-udsmykning – mens de mange udenlandske gæster bl.a. blev modtaget af Ringsteds borgmester og her ses på Rådhusets trappe (nedenfor)

Mangfoldighed

Der var borgmestre på vers og kunst på tværs, der var store oplevelser og små kulturchok – der var festival i Ringsted og Haslev

Af Carsten Jensen
Foto: Jan Rüz

Kulturminister Brian Mikkelsen (K) mødte troligt op til endnu en festival-åbning og sagde pæne ord, da festival 2005 ramte Ringsted og Haslev fra 10.-17. april. Dermed blev værtsskabet og kunststykket gentaget fra festival 2000, inklusive taler fra Teatercentrum/UBOT (arrangøren) og BørneteaterSammenslutningen (paraplyorganisation for hovedparten af de deltagende teatre), men det var de to borgmestre fra Ringsted og Haslev, Benny Christensen og Henrik Christensen, der tog flest kegler med en humoristisk fællestale på rim, hvori det bl.a. lød:

*Vist er vi to stolte borgmestre i dag
fra både Ringsted og Haslev af
På roser har det ej heller skortet
for nu er vi kommet på verdenskortet
Vi ønsker teaterfestivalen det bedste
og nu har vi glædet os til at sige det næste:
Det hele er gratis – koster ikke en penny
Med borgmesterlig hilsen fra Henrik og Benny*

Således var festivalen allerede hjulpet godt på vej, inden skoler, biblioteker, institutioner m.fl. blev overstrømmet af børneteater i den efterfølgende uge. Og som vanligt sluttede festivalen af med det store weekend-arrangement, hvor 250 forestillinger blev kastet i grams til lokale børn og deres voksne, tilføjende formidlere og internationale gæster – sidstnævnte over hundrede i tal.

Og selvom der atter i år blev diskuteret både løseligt og i seminarform, hvordan man kan gøre festivalen mindre og dermed mere

funktionel – og måske også mere kvalitetsbevidst – så er det svært ikke at begejstres over et så massivt kulturbombardement, der ovenikøbet har gratis adgang til alle forestillinger.

Og selvom nogle af dem traditionen tro var under det kunstneriske lavmål og flere blot middelmådige, så var hovedparten et godt bevis på, at dansk børneteater lever og har det (rimeligt godt).

Alle teatre spillede som vanligt gratis og deltog som 'frivillige' i allehånde aktiviteter, der skulle sikre en god festivalafvikling.

Alligevel må man konstatere, at de mange mangelfulde spillesteder og umulige tilskuerforhold ikke helt harmonerer med prædikatet 'professionel'. Det er en del af festivalens nuværende vilkår, men ikke nødvendigvis dens eksistensberettigelse...

Fotograf Jan Rüz har her søgt at fange lidt af festivalens mangesidede sjæl i sin linse, og Børneteateravisens anmeldere bidrager på de næste sider med grundig forbrugerorientering i form af 14 dugfriske anmeldelser – denne gang med en vis overvægt af nyere børneteatre, vækstlaget. Forlods var 41 forestillinger fra festivalens program allerede anmeldt i Børneteateravisen – flere kan findes via www.teatercentrum.dk og linket til Børneteateravisen.

Næste års festival foregår i Nykøbing Falster fra 23 til 30. april, mens Viborg byder sig til i 2007 og Næstved i 2008.

De små kulturbrugere vises venligt på plads (ø.v.tv.) – Stjernen i Gruppe 38's 'En lille sonate' varmer op og giver anledning til en grublen over, om hønen, ægget eller skuespillerne kom først... (ø.v.midt) – De voksne var på plads med deres kære små – og fulgte med i både forestilling og oplevelsespotentialer hos afkommet... (ø.v.th)

Scenetjeneste (th) – der knokles for at stille op og pille ned. Næsten 150 scenografier og publikumsopbygninger skulle proppes ind på festivalens spillesteder

Børn i alle aldre besøgte festivalen. Som billederne rundt om denne tekst viser, må en del af tiden bruges på at stå i venteposition, inden man kunne lukkes ind i kunstens hellige haller. Og så var det jo godt, at der flere steder ved festivalens spillesteder var hængt buede spejle op til tant og fjas

Driftsikre Daimi

Et stilskit fra træsko til cartoon opdaterer budskabet om naturen og kærligheden

ANMELDELSE

Jytte Abildstrøms Teater:
Langt ude i skoven. Manuskrift: Thomas Winkler og de medvirkende. Scenografi: Thomas Winkler. Musikalsk arrangement: Lars Fjeldmose. Medvirkende: Daimi Gentle, Dan Voight Lønholt og Henrik Køhler. Aldersgruppe: 6-14 år. Set april 2005. www.riddersalen.dk

Den musikalske inspiration til teaterforestillingen 'Langt ude i skoven' er – for nu at blive i stilen – lige ud ad landevejen. Det er selvfølgelig den gamle og højtskede børnesang om bjerget og kvisten og grenen og træet og fuglen – og alt det andet, der ligger la-a-a-ngt ude i sko-ven. Til gengæld er det svært at gennemskue, hvad forestillingen egentlig vil fortælle sit publikum med de indviklede sidehistorier og skøre indfald.

Måske er det blot et udslag af underholdende mangfoldighed, der ikke forventer den store fordybelse.

Overordnet handler forestillingen om Jytte Abildstrøms Teaters foretrukne emner. Først og fremmest naturen og alt det, den kan – for eksempel tænke og lave æbler – og dertil kærligheden og alle de ting vi gør – eller ikke gør – for at få begge dele til at trives. Men stilen er ny og anderledes. Vadmel og træsko er med held skiftet ud med vild og vanvittig cartoon. Så kan man se komikken i groteske personer, der både udvendigt og indvendigt ligner opkørte tegneseriefigurer, og hvis tekstirader sætter tålmodigheden på prøve, er man udmærket underholdt. Kan man tilmed affinde sig med at blive belært af et bost Pumpnikkelbjerg, bliver man muligvis også lidt klogere.

Og ét er sikkert, Daimi er Daimi, lige meget om hun

kaldes Dolores. I 'Langt ude i skoven' er hun det faste holdepunkt i kaos og præcis så driftsikker og sødmefuld og langt ude, som hun plejer at være.

Rødt i rødt

Det er et syn for guder, når hun dér langt ude i skoven

bestiger det lille, dejlige bjerg i yndefulde knaldrøde støvletter. Kroppen er gemt væk i tommetykke lag tyl, der får hende til at ligne en kæmpemæssig, rød støvbald og med rød hat og rød taske er der ikke mere at komme efter – og dog.

Dolores har nemlig været på et mindre vellykket

besøg på et slot, hvor hun ikke – som forventet – blev budt op til dans, men til gengæld gaffede en lillebitte bog til sig. Den er tilfældigvis også rød, og i den kan man læse om en tibetansk plante, der vokser på Pumpnikkelbjerget, og som giver evig skønhed. Det sidste optager Dolores

Dan Voight Lønholt ser på, mens Henrik Køhler og Daimi gør klar til afgang i 'Langt ude i skoven'. Fotograf: Susanne Mertz

meget, for helt i overensstemmelse med et af vor tids kvindelige dogmer hun er overbevist om, at skønhed er lig med livslang lykke.

Problemet er at få fat i planten, for på toppen af bjerget render Dolores ind i Henrik Køhlers motorcykelgale Turbo-Lenny. Den flotte fyr i læder og nitter og tårnhøjt hår synger forrygende, og det lykkes ham at bilde hende ind, at han ejer Pumpnikkelbjerget. Men kan man eje eller ligefrem sælge naturen? Det skændes og smaltalkes der om alt for længe, indtil naturen selv kommer på banen og hævder sin ret.

Alligvel bliver alle glade. For undervejs er der opstået sød musik mellem det umage par Dolores og Lenny, og sådan får kærligheden det sidste ord.

Randi K. Pedersen

Det gider jeg ikke

ANMELDELSE

Carlsen & Ko: *Dig og Mig. Tekst og instruktion: Pernille Carlsen. Musik: Morten Lundsgaard, Thomas Klovn Carlsen og Pernille Carlsen. Medvirkende: Pernille Carlsen og Thomas Klovn Carlsen. Aldersgruppe: 4-9 år. Set i april 2005. www.carlsenogko.dk*

Hun har rottehaler og balletskørt, og han er i streetshorts og omvendt kasket. De står i døråbningen og ser sympatiske ud. Og de gør alt det, som gode børneteaterfolk gør: Hilser børnene pænt velkommen. Sørger for at de sidder godt. Forklarer, hvordan teaterstykket vil begynde. Pernille Carlsen og Thomas Klovn Carlsen fra Carlsen & Ko sætter altså en fin markør mellem virkeligheden og fiktionen i 'Dig & Mig'.

Men så begynder forestillingen – og problemerne. »Hvad har du lyst til?« spørger den ene. »Det ved jeg ikke,« svarer den anden. Og så videre. Da den ene endelig finder på noget, svarer den anden konse-

»Hvad har du lyst til?« spørger den ene. »Det ved jeg ikke,« svarer den anden. Og sådan forsvinder illusionen hos søskendeparret Carlsen & Ko

kvent: »Nej, det gider jeg ikke.« Og sådan går tiden...

Det er der sådan set ikke noget galt i. Børnene kan straks identificere sig med situationen. Problemet er bare, at denne børnehyperealisme kunstnerisk set hurtigt truer med at styrt-

dykke. For hvorfor i alverden skal ungerne gå i teatret og se deres egne skænderier i forholdet 1:1? Eller er der bare tale om en ny slags voksen-for-børn-show som i 'Fjernsyn for Dig', hvor de voksne kan opføre sig endnu mere barnligt end børnene, så længe de

voksne har rottehaler og kasket?

Kunstnerisk set må jeg i hvert fald erklære mig selv for ufølsom over for Carlsen & Kos anstrengelser. Jeg kan høre, at Pernille Carlsen synger falsk, men jeg kan ikke føle, at det er børneautentisk og derfor fantastisk. Jeg kan konstatere, at Carlsen & Ko inddrager historien om 'Rødhætte og Ulven' for at skabe en sammenhæng i forestillingen – eller bare for at kunne skændes om, hvem der skal være ulven – men jeg fatter ikke, hvorfor de ikke bare kunne lave en historie selv. Jeg kan se, at Pernille tegner en tegning af storebroderen, der ikke må komme ind i huset, men som skal stå ude i regnen – men jeg forstår ikke, hvorfor det ikke kunne blive et teaterelement, men skal forblive

en postuleret tegning. Og så videre.

Barbie-klister

Til gengæld må jeg erkende, at ungerne levede sig vildt ind i forestillingen. At de hurtigt begyndte at tage parti for den ene af de to søskende, når den anden var for urimelig. Og at mine egne unger flere uger efter forestillingen stadig nynner omkvædet til 'Dig og mig / vi er venner begge to'.

Jovist, forestillingen har en pointe. Nemlig at storebroderens rap-tekst ganske godt svarer til lillesøsterens MGP-sang – og at rapperverdenen og Barbie-verdenen nok alligevel ikke ligger så langt fra hinanden. Men den konklusion virker påklippet og voksenlogisk i forhold til alt det andet.

Hvad er der så galt? Der er det galt, at forestillingen har en dyb trang til at spille godt teater for børnene i øjenhøjde (en overbevisende indre 'skullen'). At den

har mærkbare visioner om at skabe en autentisk forestilling om en storebror og en lillesøster (en troværdig fælles 'villen'). Men at denne 'skullen' og 'villen' ikke modsvarer af en tilsvarende 'kunnen', hverken dramatisk, skuespillermæssigt, dramaturgisk eller musikalsk. Det teaterfaglige er simpelthen for svagt.

Måske underdriver de 2 x Carlsen bare deres professionalisme. Men hun er uddannet skuespiller fra Statens Teaterskole, og han er uddannet musiker fra Rytmsk Musikonservatorium og har mange års klavneerfaring, så de to søskende har mere i deres kunstneriske rygsæk end Rødhætte... Og deres hjemmeside – www.carlsenogko.dk – har alt det sjov og ballade, som deres forestilling savner.

»Der skal grines. Grinet vækker tanker,« skriver Carlsen & Ko i deres lille, lækkertsinnende program. Forhåbentlig lykkes grinet og den hyperrealistiske tone bedre i teatrets nyeste forestilling, 'Mi Mi Mi'.

Anne Middelboe Christensen

Thomas Klovn Carlsen og Pernille Carlsen i 'Dig & Mig', hvor de voksne kan opføre sig endnu mere barnligt end børnene, så længe de voksne har rottehaler og kasket. Foto: Carlsen & Ko

Bevægende broderkærlighed

To unge skuespillere holder balancen – fysisk, mentalt og musikalsk – i stærkt drama om at blive voksen

ANMELDELSE

BaggaardTeatret: Den fortabte søn. Dramatiker: Lasse Bo Handberg. Sangtekster: Bo Stendell Larsen. Iscenesættelse: Henriette Holm Nielsen. Scenografi: Lisbeth Burian. Komponist: Jens Tolsgaard. Medvirkende: Asbjørn Agger og Nils P. Munk. Aldersgruppe: 13-18 år. Set april 2005. www.baggardteatret.dk

Flaget er rejst, 'drengene' er i smoking, og alt er på plads til den store dag. Hvad er bedre end en flot konfirmationsfest med pjank og pral og hyklery, når den kulturkristne parcelhus-Danmarks ikke-troende børn skal fejles ind i voksenlivet. 'En god anledning', mener familien, til at lufte de mest hjernedøde holdninger til livsværdier og normer, og hvor ingen kliché er for kvalmende. 'Der er ikke sparet på noget', udbasunerer faderen til den fortabte søn og hans tvillingebror med slet skjult selvtilfredshed. Men – viser det sig – det er der måske alligevel. Festen får barske konsekvenser, og det hele går op i limningen.

Den yngste og fortabte søn befinder sig meget af tiden højt til vejrs på taget af familiens gulstenshus. En position, som visuelt træfsikkert udtrykker det dilemma, der er forestillingens omdrejningspunkt. På den ene side udsigten til en

tryk, forudsigelig fremtid, hvor alt på forhånd er udstukket i overensstemmelse med omgivelsernes forventninger. Men tillige en spændetrøje af konformitet, der skal værne mod uroskabende afvigelser og konstant må udfordres, hvis knægten ikke skal blive kvalt. På den anden side af taget i den spektakulært opbyggede scenografi det åbne view mod en lokkende frihed. Der, hvor der findes uanede muligheder for fantasifuld og identitetsskabende udfoldelse, men også for fatale fejltagelser.

Lysende klart fokuserer forestillingen på den utilpassede lillebror. Ham, der tør, i forhold til den ældste, der gør, hvad han bør, og uden at mukke opfylder de voksnes krav om at ære Far, elske Mor – og passe på Lillebror.

Mellem brødre

Det sidste lykkes ikke – i hvert fald ikke sådan, som han har tænkt sig. De havde jo sværget, givet æresord og alting! Igen og igen starter de forfra på 'Forsøger du djævelen', men trosbekendelsen bliver for meget for lillebror. Han nægter at blive konfirmeret, og storebror accepterer.

Det er også i orden med ham, at den fortabte søn vil op, hvor man kan se ud i verden og selv vælge tro og alt muligt andet. Men det er at gå over stregen at dratte

ned af taget og dø!

Tabet af broderen udløser dog ikke kun kaskader af sorg, skyld og vrede hos den ældste tvilling, men også evnen til at tilgive. Ligesom han gribes af en vis sund skepsis og indser, at den bedste måde at mindes broderen på er, at han lærer at træffe sine egne valg.

Voldsomme følelser, spillet og sunget så det gør indtryk, selv når den bevægende broderkærlighed tanger det melodramatiske eller blødes op af komik. Hvilket især skyldes, at Asbjørn Agger og Nils P. Munk som henholdsvis yngste og ældste broder evner at holde balancen – fysisk, mentalt og musikalsk – i det stærke drama om at blive voksen.

Først var det 'Josef og hans brødre', så kirkedramaet 'Den barmhjertige samaritan', og med musikforestillingen 'Den fortabte søn' slutter BaggaardTeatret sin trilogi med beretninger hentet fra Biblen.

Ligesom de forrige er den nye forestilling langt fra at være illustreret eller missionerende bibelhistorie – tværtimod. En fri, dybt troværdig dramatisering rokker ved fablen om fedekalven, der slagtes, da den fortabte søn vender hjem. Er der noget at fejre? Og hvem af sønnerne var egentlig den mest fortabte.

Randi K. Pedersen

Mens musikken spiller, er der både en motorsav og store følelser på spil i BaggaardTeatrets 'Den fortabte søn'. Foto: Lars Skaaning

Nanna Susanne Hviid og Hanne Pedersen har barnets hurtighed og engels umiddelbarhed i kroppen. Foto: Kasper Langaa

Banansmag og englesus

»Hvad laver du?« spørger hun. »Jeg er inden i din krop,« svarer englen. Sværere er det metafysiske ikke i UDspringens sansebombe af en performance

ANMELDELSE

UDspring: Cecilie og Ariel. Frit efter Jostein Gaarders børnebog 'I et spejl, I en gåde'. Instruktion: Vera Maeder. Scenografi, lys og musik: Jacob Langaa-Sennek. Medvirkende: Hanne Pedersen og Nanna Hviid. Aldersgruppe: 6-10 år. Set på Kulturhus Islands Brygge i april 2005. www.udflugt.com

Hvordan smager den?« spørger englen. Cecilie har svært ved at svare, for en banan smager jo mest bare af banan. Men englen vil vide det, for engle kan ikke smage noget. De kan heller ikke mærke noget. Og de kan ikke gå i stykker, sådan som mennesker...

Historien giver i sig selv en klump i halsen: Cecilie på ni år er dødssyg og ligger på hospitalet. I sin ensomhed leger hun med en bunke sukkerknalder, som hun giver navne: Mor, far, lillebror og bedstevinden Marianne...

Men en dag sidder englen Ariel bare i vindueskarmen og dingler med benene og smiler med sit hvide ansigt. Cecilie prøver godt nok at forsvare sin logiske sans inde i sin gule kjole.

»Jeg ved altså ikke, om jeg tror på engle,« siger hun til Ariel. Men Ariel svarer lige så logisk tilbage under sin englehætte: »Jeg ved altså ikke, om jeg tror på mennesker...«

'Cecilie og Ariel' er en prisværdig performance om døden, fremtryllet frit efter Jostein Gaarders tan-

ker af den tysk-fødte instruktør Vera Maeder fra scenekunstnersammenslutningen UDspring (en børneafdeling af UDflugt).

På trods af sin traditionelle replikdramaturgi er forestillingen uomtvistelig en performance i sin fysiske intensitet. Hov, så springer pigerne op på vindueskarmen. Hov, så gemmer de sig under den dødbringende dyne, der er mindst ti meter lang og perfekt, når man pludselig er to, der hopper i sengen...

Løg-øjne

Performerne er Nanna Susanne Hviid og Hanne Pedersen, der begge er uddannet fra School of Stage Arts ved Cantabile 2 i 2003. Små, muskeltmagre piger, der begge har barnets hurtighed og engels umiddelbarhed i kroppen. Børnetilskuerne fortrylles af pigernes kropsglæde, og voksentilskuerne fanges ind af deres vibrerende nærvær og ubekymrede gadedrengehoppens direkte ind i døden. »Hele familien skærer løg,« konkluderer Cecilie i et sekunds hoppepause. »De har i hvert fald altid røde øjne, når de sidder hos mig.«

Og jo, det giver anmeldersnøft i tastaturet bare at skulle skrive om det...

Visuelt og musikalsk er forestillingen tilsvarende intakt. Scenografen, komponisten og lysenglen Jacob Langaa-Sennek har skabt en kloderund scene med et horisontvindue på en rund bagscene. Musik-

ken lyder som den naturligste mix af Vivaldi og rock, og bagved ligger et snelandskab med himmel og træstammer og et uundgåeligt tog gennem dalen. Om man dog bare kunne kravle ind i denne miniputverden af skønhed og uendelighed...

Men den går selvfølgelig ikke. For Cecilie er svimmel. Hendes krop bliver mærkelig og spjætter underligt. »Hvad laver du?« spørger Cecilie. »Jeg er inden i din krop,« svarer Ariel. Sværere er det metafysiske ikke...

'Cecilie og Ariel' er en sansebombe af liv og død – og et kærligt nyt bidrag til det danske børneteater.

Af forskellige årsager nåede forestillingen ikke med på det officielle program for børneteaterfestivalen i Ringsted. Men så let lod UDspring sig ikke kyse. Derfor hang der rundt om i Ringsted plakater for 'Cecilie og Ariel', som UDspring spillede på byens ellers eneste festival-uberørte institution, nemlig Ringsted Tekniske Skole – antagelig som den første off-performance i børneteaterfestivalens historie.

»Ekstranummer, ekstranummer!« råbte børnene ved fremkaldelserne. Og det er måske pointen: At vi slet ikke kan få nok af at flirte med døden, før vi skal flyve afsted med den. I hvert fald hvis den hopper lige så lokkende let som Ariel.

Anne Middellboe Christensen

Pantomimisk pingpongspil

For skolebørn med H.C. Andersen-forstoppelse er Teater Morganas cirkusteater et underholdende alternativ

ANMELDELSE

Teater Morgana: Hjulsvind og ballonfærd. Iscenesættelse: Jørgen Sejr. Medvirkende: Margit Szlavik og Kaj Pedersen. Aldersgruppe: 6-12 år. Set april 2005. www.teatermorgana.dk

Cirkusmusikken kører lystigt af sted, og i de bedste øjeblikke driver den mægtige hestedressurnumre fra Benneweismindernes tid frem for det indre blik. Teater Morgana er rendyrket, moderne cirkusteater med al den rørende, udadventede kløve-komik, der er typisk for genren. Med fabelagtigt underholdende bevægelser og minespil og håndfast artistteri guider de to medvirkende tilskuerne gennem den ene tragikomiske situation efter den anden.

Hele følelsesregistret i brug – morsomt, rørende og dygtigt udført i et pantomimisk pingpongspil mellem to individer, den selvbevidste cirkusdirektør og hans nye stjerne. Men undervejs kommer man til at savne det dybe, mere dramatiske detaljeret spil, der i højere grad hører teatret til.

Det fremgår ikke specifikt, hvem der står bag sce-

nografien til 'Hjulsvind og ballonfærd'. Men smuk er den – og så visuel effektfuld, at indhold og scenografi opleves som ét og det samme. Den spinkle cirkushistorie spejles og bæres oppe af sort-hvide, stumfilmsagtige scenebilleder, der ligner en cirkusmanege. Men samtidig er det en stilren kamp-arena, hvor kvinden og manden jagter succesen og hinanden. Det sidste med skiftende held og entusiasme!

Han lægger ud som en affabel, kjoleklædt Karl Smart, der har styr på det hele, men som har svært ved nære menneskelige relationer. Mens kvinden med skrækslagne øjne og ansigtet låst fast i et fortrukket grin hjælpeløst forsøger at synke i jorden.

Skæv og grinagtig

Det er umuligt ikke at føle medlidenhed med den kluntede og klodsede figur, der med kuet, frygtomt bøjet ryg altid forventer at gøre noget forkeret. Men det er altså også ret grinagtigt.

Sky og skæv i kroppen af generthed karter det stakels menneske rundt. Skiftevis opmuntret og nedgjort af Kaj Pedersens adrætte cirkusdirektør, der helst vil dominere, men også holde af. Noget af det

bedste i forestillingen er at se, hvordan kvinden i Margit Szlaviks skægge og rørende fortolkning vokser og lidt efter lidt tager mod til sig. Indtil hun omsider vover sig ud i et solonummer.

Og fra det øjeblik hun rank i ryggen gør sin entre, er alting forandret. Beruset af glæde og med sikre bevægelser brillierer hun med sine hvide, poetiske ballonformationer og hjulsvind på pind. Artistiske discipliner, som cirkusdirektøren – afslører det sig – slet ikke behersker. Til gengæld giver den nyvundne succes artisten masser af synlig selvtilid og overskud, så hun tør sige fra og blive vred. Men også være varm og tilgivende blid som den, der har magten i det spirende, lidt umage parforhold.

Det skyldes ikke kun nogle hvide fjer. Det er hele udviklingen i Teater Morganas cirkusforestilling, der giver stærke associationer til eventyret om den grimme ælling. Dog ikke mere, end at 'Hjulsvind og balloner' kan anbefales som et underholdende alternativ, hvis børn i skolealderen har fået Andersen-forstoppelse af den massive tvangsfodring med nationaldigteren.

Randi K. Pedersen

Shapshots fra den muntre side af en alvorlig sag. Foto: Munk & Pollner Teaterproduktion

Afterparty med fuld skrue

Musikdramatikens popularitet udnyttes suverænt i debatskabende forestilling om narko

ANMELDELSE

Munk & Pollner Teaterproduktion: Jeg er s'gu da ikke narkoman. Af Nils P. Munk, Stephan Pollner og Joen Højerslev. Instruktør: Ditte Maria Bjerg. Medvirkende: Nils P. Munk og Stephan Pollner. Aldersgruppe: Fra 13 år og op. Set april 2005. www.munkogpollner.dk

Budskabet brager lige igennem til det unge publikum. Narko er noget lort! Glem alt om harmløs hash og weekendmisbrug, for pludselig styrer stofferne dig. Det indså Jakob desværre ikke, før det var for sent. Men det starter også muntert.

Han og Anders laver skoleopgave om medier, og et enkelt bøv undervejs gør bare de to venner fra 10. klasse skæve og skægge at se og høre på. Midt i fjollet demonstrerer de den unge generations selvfølgelige tilgang til videokamera og mikrofon, så hvad er egentlig problemet? Det er måske, at mens det føles ret grænseoverskridende for Anders at bruge stoffer på en ganske almindelig torsdag, er det tydeligt et mål for Jakob. Men foreløbig kører det. Nu og da overraskende og genialt ledsaget af klavermusik af Chopin, der undervejs lyder mere og mere fortegnet og syret. Drengene dyrker helt

andre toner i deres musikerdrømme og trykker den af med fuld skrue, når der er optur i øvelokalet. Og narko er jo fedt! Især når den får dem til at se lysende klart, at deres rap-orkester står på Orange Scene. For de vil jo bare spille, og voksne er fucking dumme! Og stofferne? Dem er der styr på.

»Jeg er s'gu da ikke narkoman!« protesterer Jakob, da vennens kæreste siger fra overfor fyrenes lidt for friske tilgang til skolefestens hash og ecstasy. Nej – i hvert fald ikke åbenlyst. Men ved jubilæumsfesten ti år senere er Jakob død. Efter to dage i øvelokalet med narko og guldbajere er der dømt fysisk og psykisk nedtur, og hjemme hos Anders står den på afterparty i mere end én forstand. Lidt glemt narko udløser en håndfast, faderlig indgriben, der får ham på bedre tanker.

Gennemslagskraft

Så heldig var Jakob ikke. For ham fortsatte turen direkte ned ad bakke. Det sjove weekendmisbrug tog magten fra ham, og der var ikke nogen far, der kloget og kærligt tog fat i ham og sagde stop. I stedet brugte Jakobs velbeslåede ophav kræfterne på at banke hans mor. Alligevel prøver forestillingen ikke at postulere, at den manglende forældreop-

bakning er hele forklaringen på sønnens så tragisk forspildte liv. Tværtimod lægges der op til, at man skal tage stilling. For også når man er ung, er der et valg og et ansvar, man selv må tage.

Visuelt er forestillingen skrælet ind til benet. Intet lysshow, ingen fancy kostumer eller sex på scenen. Lidt musikalsk isenkram, to af den nye generations veluddannede, flot syngende skuespillere med enorm gennemslagskraft og et ømtåleligt emne begavet beskrevet. Dertil en masse musik og gode sangtekster. Mere skal der ikke til, før seje teenagere sidder ude på kanten af stolene og dybt grebne følger en teaterforestilling fra start til slut.

Trods stædige myter om det modsatte har børne- og ungdomsteatrets debatforestillinger for længst lagt de pædagogiske pegefingre bag sig. I dag er genren lige så forskelligartet og farverig som alt andet teater, og med det stærke udspil 'Jeg er s'gu da ikke narkoman' har nystartede Munk & Pollner Teaterproduktion markeret endnu en landvinning. Med stor succes bruger forestillingen tidens mest populære trend – musikdramatikken – til på et højt kunstnerisk niveau at konfrontere unge med et teater, der handler om dem og deres liv.

Randi K. Pedersen

Margit Szlavik og Kaj Pedersen opererer med ren ballonkunst. Foto: Morgana

Frække dukker

Frække marionetdukker fylder manegen i 'Marionetspilleren'. Men det er cirkus på rutinen, og eventyret mangler

ANMELDELSE

Svanen: Marionetspilleren. Forfatter: H. C. Andersen. Dramatisering: Kim Westi. Scenetsættelse: Svanen og Malte Claudio Lind. Scenografi og dukkedesign: Patricie Homolová. Dukkemager: Jiri Bares. Komponist: Kell Dalager. Medvirkende: Patricie Homolová og Kim Westi. Aldersgruppe: Fra 3 år og op. Set april 2005. www.svanen-dukketeater.dk

I H.C. Andersen-året er der mulighed for at opdage eventyr, man ikke kender i forvejen. Hvis man altså kan opdage dem. Det er svært i Svanens meget frit fortolkede 'Marionetspilleren', der ærligt og helt i overensstemmelse med fakta præsenteres som en cirkusforestilling med dukker. Men som samtidig er et bevis på, at noget ikke automatisk bliver til magisk, Andersen-poetisk teater, blot ved at tage navn efter en af hans fortællinger og spille med marionetdukker. Den trivelige cirkusdirek-

tør i jaket og ternede bukser er på forhånd frygtelig træt og uoplagt. Men hvad enten han gider eller ej, så skal de daglige rutiner med alle deres praktiske gøremål jo varetages, og forestillingen gennemføres.

Cirkus er ikke for svæklinge, og så er det bare ærgerligt, at fysikken ikke er, hvad den har været. Som om det ikke var nok, skal den stakkels plagede mand også finde sig i, at de ifølge ham selv verdensberømte cirkusartister bogstavelig talt skal hiiives ind i manegen.

Klassisk klovneri

For cykelartisten Alfredos vedkommende er det til at forstå. Han er så rystende bange for sit nummer, at han må trækkes over vippen! Andre af de pragtfulde marionetdukker er bare frække og springer ud af kassen, som det passer dem. Cirkusballetprinsessen Isabelle passer heller ikke tiden, selvom hun er et rigtigt menneske. Igen og igen må direktøren lige vise et andet nummer, før

hun omsider dukker op og går på line.

Efterhånden bliver det hele for meget for cirkusdirektøren. Han tager sig et powernap og drømmer om dejlige Isabelle, der til

gængæld ikke synes at være særlig tiltrukket af ham.

Direktøren er ellers forestillingens mest nærværende figur med sin skægge blanding af hårdkogt bos og fidel underholder. Hans

sjove, slidte tricks fænger hos børnene og glider ned hos voksne, fordi de garneres med en god portion selvironi.

Men nogen dybde eller nærmere indsigt i trakasse-

Dukkemageren i sving i Svanens 'Marionetspilleren'. Foto: Svanen

terne mellem cirkusdirektøren og hans genstridige dukkepersonale og mellem drøm og virkelighed bliver der aldrig tale om. Tværtimod svigter forestillingens dramaturgi fuldstændig det oprindelige eventyr, hvis reelle handling og filosofisk-eksistentielle indhold da også udpræget er for voksne.

Hos Andersen har marionetspilleren en drøm om at kunne gøre sine dukker levende. Men da han efter et højpandet drikkelag med en naturvidenskabsmand har oplevet at se sin drøm realiseret, kommer han på andre tanker. I Svanens traditionelle cirkusforestilling nøjes man med at vise klassisk klovneri, hvor løjerne blot går ud på at drille den sure cirkusdirektør, så han gør sig selv til grin.

På de præmisser fungerer forestillingen fint som cirkusunderholdning for småbørn, og hvorfor blande eventyrdigteren ind i det? Forhåbentlig ikke bare fordi vi skriver 2005.

Randi K. Pedersen

Tryllekunstner tilladt

Lars Udengaards drengede charme gør ham principielt uskyldig, uanset hvor drevne hans trylletricks er. Foto: Abrakadabra

Ungerne identificerer sig hurtigt med den uregerlige tryllekunstner, der skældes ud for ikke at følge de voksnes spilleregler

ANMELDELSE

Teater Abrakadabra: Tryllekunstnerens fridag. Tekst: Therese Fabricius. Scenografi: Arne Wagner Olsen. Musik: Bo Riemer og Rasmus Jensen. Instruktion: Elisa Kragerup. Medvirkende: Lars Udengaard. Aldersgruppe: 4-8 år. Set april 2005. www.teaterabrakadabra.dk

Tryllekunstner forbudt' står der på skiltet. Skiltet har en tegning af en mand med høj hat og en kanin – og så en rød streg over. Det virker straks: Publikum griner. De kan godt lide tryllekunstneren – og de kan lide, at han KAN noget.

Det nystiftede Teater Abrakadabra har ellers bragt visse børneteatersind

i oprør: For hvad ligner det nu, at tryllekunst pludselig skal kunne kaldes teater? Hertil kan jeg blot rapportere: Bare rolig. 'Tryllekunstnerens fridag' er en rigtig teaterforestilling med en gennemført og tænksom handling, en stemningssættende musikkulisse samt en finurlig og rekvisitglad scenografi med nedrulshorisont og tilhørende sejliskib. Effekterne er endda både skøre og skæve, lige fra højhælede kvindebent til skrækindjagende hundelorte. Og så er forestillingen endda morsom!

Jovist, Lars Udengaard kan sit tryllekunstnerkram. Han kan bugtale med sin mini-tryllekunstnerdukke, han kan trylle tryllestave frem af det rene ingenting – og han kan forvandle sin paraply til et tørklædestativ. Men han kan også spille

ensomhedskomedie, så ungerne føler sig draget med ind i hans lille verden med genkendelig morgenmadsskål med cornflakes.

Hans spil sprudler af energi. Vrrummm, han snupper tekanden i sin kop. Vrrummm, så tømmer han samme tekande igen – så de voksne griner mere end børnene, måske fordi børn egentlig ikke spekulerer så meget over dét der med at tømme en tekande... Til gengæld er ungerne på pletten, da han derefter hælder teen ned i avisen, og teen IKKE sjasker ned på gulvet, men bare forsvinder. For det kan man altså ikke!

Dinosaur forbudt

Therese Fabricius' muntre historie om denne trylle-

kunstnerfridag er fuld af indfald, men aldeles fri for replikker: Tryllekunstneren vågner op, han møder en hund, han går på stranden, han bliver våd i regnen, han går hjem, han går i seng...

I instruktionen har Elisa Kragerup fint udnyttet Lars Udengaards drengede og ubekymrede charme. Dermed gør hun ham principielt uskyldig, uanset hvor drevne hans trylletricks så end måtte være. Og hverken børn og voksne kan stå for hans åbne, glade blik. Netop fordi hans tryllekunstner hele tiden kaster sig ud i ting, der ret beset er fysisk umulige, bliver forestillingen yderst sanselig. Da tryllekunstneren f.eks. sparker til en fodbold, og fodbolden så desværre viser sig at være en hund (!), grine-gyses der grundigt på tilskuerrækkerne. Ligesom da tryllekunstneren bagefter spiser en hundekiks og er ved at kløjs i den... Effekternes timing er

upåklagelig og lykkes ikke mindst på grund af lyd-kulisser, der boltrer sig i seje stunts, mixet direkte fra computerspillenes bippende og crashende lydæstetik.

Under forestillingen identificerer ungerne sig hurtigt med den uheldige og uregerlige tryllekunstner, der hele tiden skældes ud for ikke at følge de voksnes spilleregler. Men lykkeligvis er her ingen opdragende morale. I stedet vises skilte med alt det, som de voksne mener er forbudt. Hunde forbudt, dinosaurer forbudt... Det er fuldstændig som at tage sit legetøj med i børnehaven, når det ikke er fastlagt legetøjsdag...

Blå briller eller ej: 'Tryllekunstnerens fridag' fremstår som en ny og velkomme teaterfortolkning af børnenes verden. Og herfra uddeles prompte et skilt med 'Tryllekunstner tilladt'.

Anne Middelboe Christensen

Så farligt er et æble vel ikke

Der er så meget power på denne Eva fra Vendsyssel, at tilskueren mageligt forstår, at Adam bliver blød i knæskallerne

ANMELDELSE

Vendsyssel Teater: Eventyret om Adam og Eva – eller Begyndelsen. Instruktion: Kim Westi. Scenografi og dukker: Patricie Homolova. Musik: Henrik 'Baloo' Andersen. Medvirkende: Lisa M. Bentzen, Henrik Trens-kow og Henrik Albrechtsen. Aldersgruppe: 3-8 årige. Set i april 2005.
www.vendsyssel-teater.dk

Det flyder med afnavede æbleskrog under æbletræet på Patricie Homolovas sjove plakattegning til 'Eventyret om Adam og Eva'. Adam har spist så mange røde æbler, at han i søvne tager sig til sin opsvulmede mave. Men Eva er stadig vågen og ser op på endnu et indbydende æble – bare ét til...

Plakaten svarer fint til forestillingens humor, hvor sanseligheden smyger sig smagende gennem skabelsesberetningen. 'I begyndelsen var der slet ingenting',

lyder bibelforenklingen hos Vendsyssel Teater. Og biblen selv er en gammel kæmpebog, der faktisk kan tale. Når den bliver åbnet, vælter det samtidig ud med lys, så selv de syv-årige bliver forskrækkede. I hvert fald et lillebitte øjeblik.

Et kæmpeøjeblik hænger højt oppe og stirrer ud på børnene. Og en indtørret vagtmand med kaptajnasket – Henrik Albrechtsen med troværdig pedelpathos – inspicerer verdens tomhed med sin lommelygte, inden han klatrer op i sit styrrum og sætter skabelsesprocessen i gang. En Vorherre fusioneret med Noah? Det kommer sig ikke så nøje.

Bvad!

For det er overskueligt teater og symbolfast bibelhistorie med glimt i øjet. Intet er tilfældigt: Jorden vandes, stjerner blinker, og smuk musik opstår et sted under solopgangen...

Sommerfugle bliver opfundet og finder hinanden.

Bjørne bliver opfundet og finder hinanden. Men da drengen bliver opfundet, bliver han ved med at være alene. Altså indtil Eva dukker op...

Kim Westi har instrueret, så der bliver tid til at nyde hvert eneste lille trick: Blomsterne, der ikke kan spises – bva! Sommerfuglene, der kysser – bva! Fuglen, der taber en klat – lige ned i hovedet på drengen, bva!

Det dramatisk underfundige er, at sanseligheden i Adams aleneverden eksploderer til det mangedobbelt, da Eva dukker op. For denne Eva er selv lige til at spise. Ligesom Adam er hun en lille hudfarvet stofdukke med mave, arme og ben, som hænger og dingler rundt om halsen på skuespilleren. Ansigtet er skuespillerens eget, og skuespilleren er skuespilleren. Resultatet er tværtimod yderst forfriskende. For der er så meget power på denne Eva. Hun vil alt, og hun kan alt – tørsvømning ingen hindring... Lisa M. Bentzen spiller Eva med så smittende en

Vendsyssel Teaters Adam og Eva-dukker har de samme, skønne proportionsforvrængninger som børnenes egne tegninger: Store hoveder og kæmpe- navler. Her styret af Lisa M. Bentzen og Henrik Trens-kow. Foto: Lisbet Hvid Hermansen

onsforvrængninger som børnenes egne tegninger: Store hoveder og kæmpe- navler.

Forestillingen kunne let været roget over i det tuttenutte, netop fordi dens lille univers afgrænses så stramt. Resultatet er tværtimod yderst forfriskende. For der er så meget power på denne Eva. Hun vil alt, og hun kan alt – tørsvømning ingen hindring...

Lisa M. Bentzen spiller Eva med så smittende en

livsglæde og så ivrig en smag-mig-mund, at tilskueren sagtens forstår, at Henrik Trens-kows Adam bliver våd i undreøjnene. Og at han bliver blød i knæskallerne, når hun a'er ham...

Nej, nej, nej. Selvfølgelig undgår denne Adam og Eva ikke syndefaldet. Og nej, feministisk set kan forestillingen heller ikke stille noget afgørende nyt op med den gammeltestamentlige fordom om kvinden som den syndige. Eller med ind-

endingen om Vorherre som dybt urimelig.

Men den slags bekymrer jo ikke ungerne. De er fuldstændig enige med Adam om, at Eva er god til at finde på sjove lege – og at hun er hamrende god til at få slangen til at sliske rundt om sin hals.

Og herregud. Så farligt er et æble vel ikke...

Anne Middelboe Christensen

Den standhaftige kærlighed

Tinsoldaten er en blyant og danserinden en saks i en frydefuld H.C. Andersen-fortolkning for de yngste

ANMELDELSE

Teatret Lampe: Ønsk! Frit efter 'Den standhaftige Tinsoldat' af H. C. Andersen. Koncept: Teatret Lampe. Manus og instruktion: Kamilla Wargo Brekling og Teatret Lampe. Musiker: Peter Jankovic. Medvirkende: Anne Nøjgaard og Peter Jankovic. Aldersgruppe: 2-6 år. Set april 2005.

Alt kan ske, hvis bare man tør ønske. Bliver ønsket ikke opfyldt – eller falder det anderledes ud, end man har tænkt sig – får man måske i stedet noget, man slet ikke havde regnet med. I H. C. Andersens indtagende og vidunderligt tragikomiske eventyr 'Den standhaftige Tinsoldat' er det kærligheden med kæmpestort K, der står på ønskesedlen. Fra

det øjeblik den lille, etbenede soldat får øje på en yndig danserinde ønsker han inderligt at få hende til kone. Ja, så stærkt er hans ønske, at forestillingen 'Ønsk!' ligefrem har taget navn efter det.

Samtidig giver titlen også et signal om, at Teatret Lampe – efter sædvane – ikke spiser børneteaters yngste publikum af med en scenisk genfortælling af den kendte historie.

»Jeg vil spille et eventyr for jer«, lyder indgangsreplikken og det er præcis, hvad der sker. Ingenting er, hvad det ser ud til at være, når Anne Nøjgaard og hendes musiker blænder op for fantasien og teatermagien, og det er netop det fine ved det!

Snart er en bunke blyanter forvandlet til tinsoldater. Og før den lyserøde saks iklædt hvide fjer stilles på spidsen som den yndigste,

forfinede danserinde, klippes et pinkfarvet hjerte ud af en memoblok. Det skal sidde på brystet, så vi ikke glemmer kærligheden! Hvilket der er fare for af lutter betagelse over det forrygende drama, som udspiller

sig på og omkring et sartgrønt skrivebord. Hvor en arkitektlampe, en stol og en avis, som er både hat og skib, udgør resten af tilbehøret.

Så lidt kan der komme hele verdener ud af. Kønne,

Anne Nøjgaard styrer sine tropper i form af blyantssoldater, saks m.fl. i 'Ønsk!'. Foto: Lampe

sjove, sørgelige og også lidt skræmmende, for forestillingen pylrer ikke om publikum, men byder på udfordringer og oplevelser for alle sanser.

Håndgribelig poesi

'Tingelingelater' spiller guitaren, og den bøst brønde major eksercerer så det ryger, indtil alle blyantssoldaterne er linet op på rækker. Historiens etbenede helt menig 90 – udtalt *ninernul* – har uheldigvis sovet for længe og idømmes ti armbøjninger. Hvor? – på dukkeførerens arm selvfølgelig! Og sådan gør det eventyrlige solospil Andersens lysende poesi håndgribelig og fuld af frydefuld humor. Forestillingen myldrer med sjove og sære figurer og mennesker. Men alle spilles så fremragende karaktéfuldt, at hver eneste af dem får sin egen farverige personlighed og stemme og er nemme af følge.

Danserindens træning udløser komiske, sproglige perler, når de franske trinbetegnelse udsættes for frikaffe-fondy fordansk-

ning. Men det bliver endnu bedre og mere broget, når soldaten ufrivilligt sendes på en sørejse igennem Københavns kanaler og videre ud på havet. Her får tårnhøje bølger hans skrøbelige papirbåd til at kæntre, og tinsoldaten synker mod havets bund og tror, at alt er ude.

Heldigvis reddes han i sidste, nervepirrende øjeblik af en vældig, grådigt gispende kæmpeskib med en mund så stor som et sejl-skib. Hvilket ved skæbnens – og Andersens – hjælp bringer tinsoldaten tilbage til byen og lejligheden, hvor han lykkeligt genser sin danserinde. Desværre bliver fornøjelsen kort. Takket være menneskelig uforstand havner begge i kakkelovnen, hvor de sammen brænder op. Lidt trist – ikke mindst, når man er lille. Dog – i Teater Lampes livsbekræftende udgave af eventyret understreges det klogt, at selvom den kommer en tur i kakkelovnen, så er ægte kærlighed standhaftig og holder aldrig op.

Randi K. Pedersen

Forførende primadonna

Der er masser af effekter og mekanik i 'Diva', men der mangler en bærende ide

ANMELDELSE

Sofie Krog Teater: *Diva*.
Medvirkende: Sofie Krog.
Aldersgruppe: Fra 10 år og op.
Set april 2005.
www.sofiekrog.com.

Det mest spændende ved animationsforestillingen 'Diva' er mekanikken. På en nedslidt cabaretscene kører bittesmå, ustyrlige Storm P.'ske indretninger og karakterfulde dukker ud og ind, på tværs, på langs og i højden i skæg forvirring. Alt er i konstant bevægelse, lukker op og i, snurrer rundt og gør ved, for trods sit beskedne omfang er Sofie Krogs dukketeater i besiddelse af en drejescene.

Heldigvis, for uden den havde det sceniske og musikalske kaos været knapt så sjovt, og meget

Den skønne diva lever i et spændende scenografisk-mekanisk univers. Foto: Jakob Eskildsen

andet er der ikke at komme efter i 'Diva', hvor indholdet er lige så diffust som de ydre rammer.

Det siger ellers næsten selv, hvad en teaterforestilling med titlen 'Diva' handler om. Metervis af nervøs, bordeauxrød velour og masser af guldpailletter – og scenen er sat til en storsyngende, latina-diva med røde negle og spytkrøller på kinden. I store træk den klassiske, romantiske historie om sangstemmens magiske kraft, der får yderligere styrke, når den har bolig i en smuk femme fatale. Med sine svulmende røde læber og tommetykke øjenmaling forfører den underskønne, meget blaserte primadonna aften efter aften publikum i det lille teater, men kun på afstand.

Mest forelsket af dem alle er kammertjeneren, der vimser rundt i sangerindens kunstnergarderobe. Han består ganske vist kun af en enkelt hånd, men den er til gengæld behandlet i

elegant hvidt og dirrer komisk følsomt af betagelse. Synd for ham – og for os, de rigtige tilskuere, at han ikke har held til for alvor at komme i kontakt med den overvældende dame.

Hovedløs dans

Så pludselig blandes et helt andet – og endnu mere kulørt – drama ind i forestillingen, da en lille, nuttet dukkefyrt med store ører kvajer sig med noget livseliksir. I teatrets dunkle gemakker fjernt fra scenens gyldne toner findes et alky-mistisk univers, hvor de mest skumle og skrækkelige ting udfolder sig, og hvor sære snoretæk og et glødende laboratorium bidrager til den groteske uhygge.

Her hersker en gal, gammel professor, som ifølge Sofie Krogs hjemmeside har mistet kroppen ved en ulykke. Sådan opleves det nu ikke i forestillingen. Der er det oplagt at tro, at vanvittige eksperimenter har totalamputeret staklen, så kun hovedet og den magtfulde røst er tilbage. Det er gyseligt komisk, når 'han' – bebrillet og med skaldepande – hid-sigt drøner rundt i en kørestol, hvorfra nye processer styres og overvåges. Formålet med aktiviteterne er at mikse et vidundermiddel, livseliksiren, som ikke blot skal gøre professoren funktionsdygtig igen, men gøre ham til den perfekte mand.

Sådan går det selvfølgelig ikke. Divaen stjæler eliksiren og drikker den, men har allerede forinden afsløret sin onde karakter. Et gæstespil med to livlige tegneseriefyere, 'The Wonder Boys', gør hende så rasende, at hovederne ryger, mens underkroppene lystigt danser videre!

Sofie Krog Teater dyrker en skæg ramasjang-stil med pragtfulde ting og dukker, og musik og computerlyde som en heftigt integreret del af forestillingen. Hvem der har æren for det, oplyses ikke.

Men bag alle knaldeffekterne savner 'Diva' en bærende, original idé, der kan fastholde opmærksomheden.

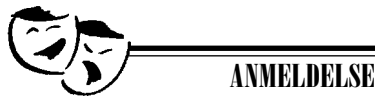
Randi K. Pedersen

Steffen Sommerstedt med bil og billede i 'Oles Nye Automobil'. Foto: Teatret Aspendos

Bil på afveje

Ole med autobilen ligner mest af alt en LEGO-figur, der er kommet for sent til Bionicle-festen

ANMELDELSE

Teatret Aspendos: *Oles Nye Automobil*.
Instruktion: Uangivet. Legetøj: Martin R. Olsen. Kostume: Tilde Hurrup Hansen. Medvirkende: Steffen Sommerstedt. Aldersgruppe: 2-5 år. Set i april 2005. www.aspendos.dk.

Teaterdialog er en delikat balance: Børneteater vil gerne tale direkte til børnene. Men når børnene så taler tilbage til visse børneteaterkunstnere, så stopper festen. Ungerne skal ikke bryde ind i den fastlagte dramaturgi...

Teatret Aspendos' forestilling, 'Oles Nye Automobil', er et trist eksempel på en dialog, der hele tiden klippes over – ikke af børnene, men af den voksne skuespiller. Søndagspublikummet ved Børneteaterfestivalen udviste ellers stor tålmodighed med den retarderede Ole-figur.

»Den er til Ole!« »Ole har fødselsdag!« »Den er til Ole!« gik den voksne skuespiller omkring og sagde om sig selv. Han pegede med pædagogpinlige fingre, så det lignede et sprokgurus for et-årige døve: Lagkage! Ole! Fødselsdag! Min! Lagkage! Ole!...

2-5-årige tilskuere er imponerende loyale. Og Oles tilskuere denne søndag vil faktisk gerne høre hans historie – også selv om den scenografiske ramme er så kedelig, at det ligner et kikset arvehjørne af børneværelset med IKEA-skab og IKEA-

taburetben. Ole selv har grønstribede smækbukser og gul T-shirt på i bedste 70'er-stil; han ligner mest af alt en LEGO-figur, der er kommet for sent til Bionicle-festen.

Pseudosaks

Jovist. Det er godt, gammeldags moralsk og opbyggeligt teater, dette her: Noget med, at Ole skal lære at dele sit legetøj og sin lagkage med søster Dorte. Men virkemidlerne i dette plastikhermetiske børnehjørne er helt ude af balance: Da Ole skal klippe nogle sølle gavebånd over, hiver han ikke blot en almindelig børnesaks op af skuffen – næ, han tager en drabelig og fingerfarlig kantsaks til haven!

Her siger de 2-5 årige direkte fra – de ved jo udmærket godt, at de ikke må røre ved den slags. Eller som den 1 1/2-årige pige chokeret gisper frem under sutton: »Den er MEGET farlig!«. Hun siger det flere gange i en formanende tone over for Ole, men han hører åbenbart ikke efter.

Den sørgelige pointe er så, at Ole slet ikke klipper båndene over. Næ, hans fødselsdagsgave har falske halve gavebånd, som er syet fast, så han LADER BARE, som om han klipper båndene over. Dette kommenterer ungerne selvfølgelig straks: Snyd!

Og da Ole skal til at åbne den næste gave, råber den vakseste til ham, at han slet ikke behøver at bruge saksen: Han kan bare løfte låget

af. Men nej, Ole tør ikke fravige planen og går igennem endnu en pinlig pseudooverklipping.

Alligevel bliver det værre endnu. Da han leger med klodser lige ud for børnenes fødder, og børnene pr. refleks rækker ud efter klodserne, så bliver Ole godt gammeldags sur på sine tilskuere: »Det er MINE klodser,« gentager han irriteret.

Nu trækker ungerne sig klart tilbage fra ham: Han kan få lov til at køre sit ego-flip af alene, kan han. Alligevel kan den fire-årige Frederik ikke lide at lade ham i stikken, da han kører ind i søsters dukkehus. »Du må lime det!« siger han til Ole, sådan diskret og kontant i tonen.

Men Ole er uden for pædagogisk og dramaturgisk rækkevidde. »Der er ikke noget lim,« siger den forvoksede klodsmajor bare afværgende – og henter et blåt binde-slips, der skal være sjovt. Men det er det ikke.

Det er faktisk ikke til at holde ud. Og ikke til at forstå, at forestillingen sådan kan køre af sit eget hjulspor – endda med tøv-tøv-omkvædet suppleret af åh-åh-idiot-lydene fra Tele-Tubies.

Monstro Teatret Aspendos mangler kunstnerisk udblik? Monstro Refusionsudvalget mangler børnedeltagere? Monstro nogen er bange for at kalde en spade for en spade – eller en autobil for en bil?

Her stinker i hvert fald af benzin.

Anne Middelboe Christensen

Stemmejern og kittelstøv

Måske har Skægspire villet skabe en forestilling om en vred mand, som til sidst åbner sig og viser sig at være vidunderlig, men det lykkes ikke rigtig

ANMELDELSE

Skægspire: Lille mand Jonathan. Tekst: Funch og Olsen. Instruktions: Ole Olsen. Dukker: Ole Funch. Lys: Bo Westergaard. Medvirkende: Ole Funch. 30 min. Aldersgruppe: 1,5-4 år. Set i april 2005. www.skaegspire.dk

Jeg har glemt noget,« er hans indledningsreplik. De fleste forældre ved, at det bare er voksendræber-sætningen over alle. Men ungerne her er kun 1,5-4 år, så de er for små til at have hørt den fatalt mange gange. De holder i hvert fald spændingen ud – med sut i munden og benene strakt lige frem i nye sandaler.

Manden i 'Lille mand Jonathan' kejter sig rundt om en drejebæk. (Hvordan skal børn i dag vide, hvad en drejebæk er – eller er forestillingen kun for parcelhusunger med skur?). Han henter værktøj og siger højtideligt navnene: 'En hammer!« (Sådan en kender de godt, pyha). 'Et stemmejern!« (Øh? Her er de bare udenfor...) Men det hjælper, da han klovner benet i klemme, så værktøjsundervisningen glider i baggrunden.

»Det er skørt!« siger et barn med overblik. Problemet er, at det også er kedeligt. Og surt. At forestillingen er så mande-nørdet

Ole Funchs vindtørre sløjdlærer har ikke nem til smil. Foto: Skægspire

og selvoptaget, at den slet ikke inddrager ungerne. Ikke ét smil kommer der fra Ole Funchs vindtørre sløjdlærer i støvet kittel – han tillader sig endda at kommentere på ungerne livlighed efter forestillingen. Ja, hvorfor mon de ikke sidder stille...?

Da hans dukke har fået to øjne, siger han, at nu mangler den bare en mund. Men da ungerne så råber, at den også mangler en næse, så lader han, som om han ikke hører dem. Hvad er det for

noget? Er der dialog, eller er der glas for?

Er der glas for?

Personligt fatter jeg ikke, at to så teatergarvede og teaterglade fyre som Ole Funch og Ole Olsen har kunnet skabe så lille og så glædedræbende en forestilling. At de har kunnet reducere 30 minutters børneteaterstund til en mand, der triller rundt med en hengemt fløjlsbarnevogn – og som skruer på en trædukke, der ikke engang ser rar ud at lege med.

Måske har de villet skabe en forestilling om en vred mand uden følelser og varme, som til sidst åbner sig og viser sig at være vidunderlig. Den slags omvendelse er jo set før. Her lykkes den anden halvdel af projektet bare ikke.

'Poetisk slapstick' kaldes Ole Funchs oneman-show i det smukke pastelfarvede program med den pudsige tegning. Og på hjemmesiden står der, at forestillingen er et babysitting-show. Reelt er poesien dog kun slap – og babysitting-værdien sløv. Desuden er scenografien så sparsom, at ungerne let kommer til at kravle ind over grænsen til scenegulvet. Og om så skuespilleren bliver gal...?

I visse dele af dansk børneteater er der stadig en lille skare skikkelser med trang til at forlænge opgøret mod deres egen fortid. Manden i 'Lille mand Jonathan' er en af dem: En 1950'er-karikatur uden følelser, uden omsorg og uden glæde. Desuden er han næsten autistisk i sin orden på drejebænken: Alt skal ligge præcis samme sted hver gang. Hans mad er sirligt smurt, sikkert med de samme madder som alle andre dage – og hans madpakke ligger i en mappe, der er en minikopi af alle de mappedyrs mapper, som enhver frisindet kunstner i 1970'erne syntes var dybt latterlige. Sagen er bare den, at de 1,5-4-årige tilskuere endnu ikke har den fjerneste anelse om mappedyr, end-sige mappedyrs angst for verden og for livet.

Måske kunne denne historie blive alletiders, hvis surheden fik en tur med stemmejern. Måske hvis teksten fik påskruet nogle helhjertede replikker. Og måske hvis målgruppen blev forvandlet til f.eks. de 6-9-årige, som netop selv har lært en ny verden at kende i skolen. De allermindste børn skal man i hvert fald ikke spille teater for, medmindre man klart signalerer, at man kan lide dem.

Anne Middelboe Christensen

Refusionsudvalget takker af – og formand Peter Holst gør status

Af Carsten Jensen

Den 31. maj fratræder Refusionsudvalgets nuværende medlemmer efter fire års virke på det, der lidt kliche-agtigt kan karakteriseres som øretævernes holdeplads.

Her er i hvert fald rig mulighed for kritik fra alle sider – fra de teatre, der får afslag på at blive refusionsgodkendt, fra teatre og organisationer, der mener, at udvalget har sagt god for alt for mange – og fra teaterfolk, der synes at udvalget i markedskræfternes frie navn burde godkende alt.

Alligevel synes afgående formand Peter Holst ikke at være specielt berørt af kritikken. Men hans eget teater, Det Lille Turneteater, har også lige modtaget Årets Reumert for bedste børneteaterforestilling (se side 15), og det indikerer jo også et vist blik for kvalitet og håndværk.

Og han fortryder ikke, at han sagde ja til de fire års virke som adgangskontrolør til børneteaterområdet. »Det har været et spændende arbejde. Og sagt helt kort: Vi har gjort det godt!« lyder det fra Peter Holst, der pointerer, at han og udvalget i hvert fald ikke havde nogen forudgående dagsorden for deres virke.

»Udvalget er kommet, har set og har taget stilling,« siger han.

»Vi har forsøgt at vende selve showcase-situationen til noget positivt. Det ER en svær situation for et teater at være til eksamen på den måde. Derfor er det vigtigt, at udvalget også består af udøvende kunstnere, der selv kender til at stå på en scene, kender til nervositeten – og selve håndværket,« siger Peter Holst som et indirekte svar på den del af kritikken, der er gået på, at Refusionsudvalget blandt andet består af folk, der selv lever af at spille børneteater og følgelig kan opfatte refusionsøgende teatre som konkurrenter.

Modelmageri

Han erkender, at udvalget – der udover formand Holst har bestået af Tove Bornhøft, Morten Kirk-skov, Malco Oliveros og Rikke Juellund – ikke altid har kunnet handle i total enighed. Der er taget flertalsafgørelser efter lange diskussioner. Man har også på et tidspunkt forgæves søgt at udarbejde en form

Glamour, glemsel og granatæbler

Der sker alt for lidt i Kreutzfeldts danseudspil for de 12-18-årige

ANMELDELSE

Kreutzfeldtballetten: Grænsegænger. Koreografi og dans: Maria Vel og Dorte Kreutzfeldt. Tekster af bl.a. Charles Bukowski. Musik: David Milo. Co-produktion mellem Rørelsen – koreografer i Skåne og Kreutzfeldtballetten, Odense. Varighed: 30 min. + 30 min. publikumsdialog. Aldersgruppe: 12-18 år. Set april 2005. new_territories@sol.dk

Jeg har lyst til at bryde ud. Jeg har lyst til at bryde ind,« lyder en af replikkerne, der kræver lidt tankeakrobatik i forestillingen 'Grænsegænger'. Forinden har danseren Dorte Kreutzfeldt ellers med fin humor guidet os tilskuere gennem dansekunstens grundprincipper: Lad være med at forstå med hovedet – oplev med kroppen i stedet for. Og det er da også gået meget godt, i hvert fald indtil replikkerne har invaderet forestillingen.

Alligevel sidder vi pænt dér på plastikstole i en rædselsfuld gymnastikhall og er villige til at gå ind i dansens æstetik. Nu skal det være. Fire 14-årige tøser har sat sig på allerførreste række. Nu

skal målgruppen opleve dans.

Problemet er bare, at dansen aldrig rigtig begynder. At den klassisk uddannede danske danser Dorte Kreutzfeldt og den svenske danser Maria Vel aldrig får skubbet koreografien i gang. Jovist, de sætter sig lidt op ad hinanden, så skuldrene gnubber. De trasker en tur rundt om en stol og sætter sig ned. De stiller sig i klassiske positioner. Og de tager afsæt til halvhjertede spring, hvorefter fødderne hurtigt finder jorden – og balderne finder stolen.

Dorte Kreutzfeldt er teaterjer, koreograf og danser. Foto: David Amzalag

Flow registreres ikke i denne koreografi. Ej heller dansesekvenser over 30 sekunder. Når det går højt, satser kvinderne med lidt milli-army-crawl på albuerne. Men ellers sker der ingenting.

Scenografi er der egentlig ikke. Men i baggrunden kører en video, optaget som en dokumentationsvideo af danserne i samme koreografi – og grynnet på den ufede måde. På en dårlig ghetto-blasters kører noget båndet lyd. Er det Ginsberg? En stemme snakker om glamour, glemsel og granatæbler. Gerne vækker et par tilskuere.

Pigtrådstur

Efter 19 minutter hvisker de fire piger på første række diskret sammen. Og så rejser de lige så stiller i deres lavtaljede jeans og lister hen mod døren. Misundelsen breder sig.

Tolkningstrangen breder sig også. For handler denne Grænsegænger-forestilling om stoffer? Er det misbrug, danserne vil vise? Eller vil de gøre os til misbrugere af dans?

Forestillingen bringer imidlertid hverken trip eller ekstase med sig. Eufori er et upassende

ord her; søvndyssen dækker bedre. Ørerne udvikler til gengæld fics over for den minimalistiske musik, der lyder som en fejlinstillet repeatknop.

Hvad vil de sige? Hvorfor vil de danse? Hvorfor har de streetbukser på? Hvad symboliserer de orange syninger? Spørgsmålene lægger sig oven i hinanden som slidte madrasser på en lejrskole. Og svarene udfører balanceøvelser på et orienteringsløb mellem nysgerrighed og nedsabling.

De to kvinder triller en kæmpe-terning mellem sig. Her er ingen 6'er mulig. Hallens neonlys svier i øjnene nu. Den ene danser famler ærbødigt med en gammel bog og hiver små messingklokker frem – som ville hun vække os til et orientalsk eventyr. Men nej. Vi vågner bare op til grænseoverskridende kedsomhed i Ringsted. Til slut tager de to kvinder hinanden i hånden. Måske var det dét, det hele handlede om. Og måske skulle vi andre slet ikke være kommet endnu. En tommelfingerregel er, at grænsegængere først skal gå hele ruten selv – og passere alle forhindringer – før end de inviterer andre med på pigtrådstur.

Anne Middelboe Christensen

Vi har gjort det godt

Peter Holst på knæ for kunsten i sin egen teaterbus. Nu forlader han posten som formand for Refusionsudvalget. Foto: Det Lille Turneteater

for afkrydsningsmodel til brug for de enkelte forestillinger for at sikre et ensartet bedømmelsesgrundlag.

Men selvom udvalgets medlemmer har haft meget forskellige indgange til og erfaring med børneteater, så har man valgt at sige, at 'teater er teater'. Der er nogle helt generelle ting og et håndværk, som skal være i orden.

Peter Holst bruger selv udtrykket 'smagsdommer', men det handler vel om håndværk og ikke smag?

»Selvfølgelig handler det også om smag. Man kan ikke undgå at smage på tingene, men selvom man så ikke kan lide det, er det vigtigste, at retten er godt tilberedt.«

Og med den metafor i baghånden får han så lov at

tage stilling til kritikken af, at 'kokkene' måske har tilladt for mange dårlige råvarer.

I hvert fald er udvalget blevet beskyldt for at give for mange refusionsgodkendelser – underforstået til for dårlige forestillinger. Således brugte Peter Holsts egen organisation, BørneteaterSammenslutningen (BTS) tid på at kritisere udvalgets arbejde på sidste års generalforsamling.

Nogle mente, at udvalgets 'liberale holdning' var med til at forvirre formidlerne – og dertil kom, at disse nye refusionsberettigede teatre var med til at fylde den årlige april-festival til bristepunktet.

»Kritikken er er skudt over målet. Jeg synes altså, at de ansøgende teatres

standard i vores udvalgsperiode generelt har været høj – omend dalende til sidst (udvalget gav kun ok til seks ud af 14 forestillinger på seneste showcase i februar – og tre ud af ti i den forrige i efteråret 2004, red.). Måske har vi i enkelte tilfælde været for venlige, men vi har også søgt at forstå den vanskelige situation ved en showcase, prøvet at se gennem nervøsitet og begyndervanskeligheder og vurderet, hvad det kunne blive til for en forestilling. Og her er vi måske efterfølgende blevet skuffet enkelte gange.«

Festivaler skal være store

Kritikken fra festivalarrangørerne fra Teatercentrum/UBOT og BTS om, at det har givet for mange teatre på festivalen, vil Peter Holst ikke vide af.

»Noget er jo bare brødbid fra de eksisterende teatre, fordi det generelt er blevet sværere at sælge forestillinger, og det er jo IKKE udvalgets opgave at tage hensyn til en festival – vi er udpeget til at vurdere teatre, ikke en festivals mulige afvikling,« siger han.

»I øvrigt synes jeg ikke, at festivalen er for stor. Og ellers kunne arrangørerne måske vælge en model med fx. tre velegnede byer – lidt ala Horsens-modellen – og så lade festivalen gå på skift mellem dem. Det

er jo bare positivt, at der er så meget børneteater. Festivalen skal selvfølgelig præsentere det bedste børneteater, men også vise græsrodderne og vækstlaget.«

Og hvad har den afgående refusionsudvalgsformand så at sige om netop vækstlaget og tendenserne?

»Det nye er meget fundret på det eksisterende børneteater, synes jeg. Der er vel ikke siden Carte Blanche sket noget epokegørende nyt. Men dertil kommer de mange teatre, der lige 'kigger forbi'. De har ingen lig i lasten og forholder sig ikke til den måde, som dansk børneteater har udviklet sig på.

Nogle har bare lyst til at spille teater – og ikke nødvendigvis for børn – og nogle har ikke tænkt over, hvad de egentlig ville med deres forestilling. De har ikke søgt hjælp de rigtige steder og mangler måske håndværket,« lyder det fra Peter Holst, der gør sit eget personlige udbytte af udvalgsarbejdet op som 'større indblik og forståelse for vigtigheden af at orientere sig bredt på området'.

Og hårdt presset giver han da også lige et godt råd til efterfølgerne om, at de ikke bør komme med et forudfattede opfattelser af, hvad dansk børneteater bør være:

»Se først og tag stilling derefter...«

NYEBØGER

v. Carsten Jensen

Konkret kvalitetssnak

For et par år siden kom det digre og meget roste værk, 'Ønskekvist-modellen', om kunstnerisk kvalitet i performativ kunst, skrevet af Jørn Langsted, Charlotte Rørdam Larsen og Karen Hannah. Her blev der udviklet og teoretiseret omkring en model for evaluering af teater, dans og musik.

Nu følger de tre forfattere så op med en håndbogsudgave af ønskekvist-modellen med dens tre kernebegreber: *Villen*, *Kunnen* og *Skullen*. Dermed foreligger der et rimelig lettilgængeligt kommunikationsværktøj, når der rent konkret og håndfast skal diskuteres kunst kontra kvalitet.

Håndbogen har en pædagogisk opdeling af afsnit med ledende spørgsmål til 'før', 'under' og 'efter' brug af modellen – sidstnævnte er en opfordring til at sende rapporter og erfaringer til forfatterne, ligesom der også er oprettet en hjemmeside til samme. Adresse: www.hum.au.dk/aestetiske-fag/onskekvissten

Ønskekvist-modellen er tidligere blevet demonstreret i børneteatermiljøet,

hvor den i øvrigt ikke ligger milevidt fra områdets egen udviklede kvalitetskriteriemodel fra midt-80'erne – ligesom den danner grundlaget for flere aktuelle undersøgelser. *Ønskekvissten – en håndbog i evaluering af teater, dans og musik*. Af Jørn Langsted, Charlotte Rørdam Larsen og

Karen Hannah. 72 sider, kr. 139. Forlaget Klim.

Til inspiration

Hele 32 forskellige anmeldere har lagt ord til vurderinger af de 116 skuespil, som udgør den såkaldte 'repertoirevejledning' fra Drama. Det er en opsamling af stykker fra DATS' årlige omtaler af 25 skuespil, der skønnes særligt velegnede til medlemmernes brug. Så her kan man shoppe rundt i meget uensartede meningstilkendegivelser – fra Woody Allens 'Gud' til Jes Ørnsbos 'Fjorten spil for løst publikum'. Kaj Nissen topper med suveræne 17 stykker, fulgt af Erling Jepsen og Line Knutzon med hver seks. Fra børneteaterverdenen finder man blandt andet omtaler af Kim Fupz Aakesons 'Miraklernes tid' og Michael Ramløses 'Den jord du gik på'.

166 spændende spil – en repertoirevejledning. Bent Rasmussen (red.) 272 sider, kr. 150. Drama.

Nye stykker fra Drama

Simon K. Boberg: Penge - et drama om vækst og værdi. 42 sider, kr. 78. Satire om forbrugssamfundet, opført på Plan-B i februar i år.

Jóanes Nielsen: Hedder noget land weekend? 55 sider, kr. 148. Færøsk spil om magtkampe og selvhad, tildelt Den Nordiske Dramatikerpris 2002.

Finn Methling: Det spørger i Livadia. 75 sider, kr. 148. Komædie om det 21. århundrede, set gennem Tjekhovs tre søstres optik.

Det nye Refusionsudvalg 2005-2009

Jonna Oulund, tidl. leder af Odsherred Teaterskole
Erik Viinberg, kunstnerisk leder af Mariehønen
Sara Topsøe-Jensen, kunstnerisk leder af Carte Blanche

Jesper Bræstrup Karlsen, dramatiker (udgået fra Væksthusprojektet) og storleverandør til børneteatrene
Birgitte Prins, skuespiller – bl.a. hos Teater Hund

Refusionsudvalget er nedsat af Kulturministeriet i medfør af § 25 stk. 2 i teaterloven med det formål at forestå den teaterfaglige vurdering af de enkelte forestillinger af børneteater og opsøgende teater. Udvalget består af fem personer, hvor tre medlemmer udpeget af Teaterfagudvalget og to af UBOT.

Se mere på www.kunststyrelsen.dk

HIMMELSANGE

Et samarbejde mellem Teater Refleksion og Teater My om en teaterforestilling for 2 - 4 årlige børn.

Fra vi kommer til verden, skal vi møde os selv, hinanden og alt mellem himmel og jord.

I en strøm af nære og stemningsfulde scener belyser "Himmelsange" dette møde i en poetisk, musikalsk og billedrig forestilling.

Turné i marts og april 2006 og efter aftale.

Spiller på Teatercentrums festival i Nykøbing Falster april 2006.

Oplysninger om salg og turné til:

Teater Refleksion

Sintrupvej 11a, Brabrand
Tlf.: 86 24 05 72

www.refleksion.dk . refleksion@refleksion.dk

Børneteaters Debatforum

I forbindelse med Horsens Børneteaterfestival afholdes

Børneteaters Debatforum

Fredag 17. september 2005
på Horsens Ny Teater

Programmet for offentliggøres løbende på festivalens hjemmeside.

Børneteaters Debatforum henvender sig til arrangører, personer fra teaterfaglige institutioner, samt det kunstneriske og administrative personale på teatrene.

Deltagergebyret er 375 kr. pr. person inkl. morgenmad, frokost og kaffe.

Tilmelding er nødvendig senest 1. september. Antallet af pladser er begrænset.

Tilmelding samt yderligere oplysninger om festivalen hos Horsens Børneteaterfestival, Kultur og Fritidsforvaltningen på 76 29 23 08 eller via e-mail kulal@horsens.dk

www.boerneteaterfestival.horsens.dk

BØRNETEATERPRODUCENT TIL ALPHAOMEGA

Du er producent, instruktør, dramaturg eller har en anden relevant uddannelse. Du har arbejdet med teaterproduktion og har kendskab til det danske børneteatermiljø. Du er vidende og kommunikerende, skabende og lærende.

Din opgave bliver at identificere, afgrænse og styre mindre turneteaterproduktioner. Fra idé og tom scene til afsluttet og revideret regnskab. Du skal forny traditionen efter forestillinger som Selma Lagerlöfs "Bethlehems Barn", Bent Nørgaards "Den Vantro Thomas", Klaus Rifbjergs "Linda & Baronen", Anette Reuters "Cassius & Floridor", Kjeld Abells "Paraplyernes Oprør".

Tidsbegrænset ansættelsen med mulighed for forlængelse. Løn efter FAST-overenskomst. Yderligere oplysninger: Mogens Holm, tlf.: 4335 2770

Henvendelse til ALPHAOMEGA
Taastrup Teater
Kjeld Abells Plads
2630 Taastrup
E-mail: post@taastrupteater.dk

NAVNE OG NOTER

Håbets Pris til Dell'Arte

Institut for Folkeligt Teater, der har uddelt Håbets Pris siden 1989, gav i år prisen til USA's center for uddannelse, udvikling og forskning i fysisk teater: Teaterskolen og -kompagniet Dell'Arte. Det skete søndag den 15. maj på teaterinstituttet Aasen.

Håbets Pris, der ledsages af et kunstværk fra Klaus Tams, Maskehuset 'Chatvin', uddeles til 'en person eller et teater, som har arbejdet for det menneskelige håb; vovet, kærligt, vulgært, alvorligt, poetisk' – og i motivationen hedder det blandt andet, at: 'Dell'Arte skal have Håbets Pris fordi de uddanner kunstnere med saft og kraft. Skuespillere der lærer at stille spørgsmål og sætte gang i nye initiativer. De har skabt resultater på gader og stræder, i børneteatre, som hospitalsklovne, i gadeteatergrupper, inden for New Cirkus, i masketeatre, i dansegrupper og på de store teatre'.

Dell'Arte er grundlagt i 1974 af italieneren, Carlo Mazzone-Clementi (1920-2000), som var med i Commedia dell'artens genfødsel og udvikling i Italien efter Anden Verdenskrig sammen med personligheder som Jacques Lecoq, Giorgio Strehler og Dario Fo. Og skolen har også været leveringsdygtig til dansk børneteater – nævnes kan Josefine Ottosen, Claus Mandøe og Jens Kløft m.fl.

Se mere på www.aasen.dk

Grundlæggeren af Dell'Arte, Carlo Mazzone-Clementi, er død, men hans teaterskole får nu Håbets Pris

Kath på plakaten

Gitte Kath, instruktør, scenograf og ankerkvinde på Teatret Møllen, er også en internationalt kendt og prist plakatkunstner. Udover plakaterne til Møllen og andre udvalgte teatre og teaterbegivenheder har hun blandt meget andet designet DSB-plakaterne i 1988. I anledning af H. C. Andersens 200 års fejring udstiller Dansk Plakatumuseum i Århus blandt andet fire nye Gitte Kath-plakater med eventyrfigureren som motiv. Det sker fra 27. august til 23. oktober 2005.

Plakaterne har udseende som forstørrede frimærker, og det skyldes, at de i første omgang var tænkt som frimærkeforslag. Da det ikke kunne realiseres, er de i stedet blevet til plakater.

Ny formand for DT

Danmarks Teaterforeninger, der er paraplyorganisation for 65 lokale teaterforeninger landet over, har skiftet formand. Henrik Flygare fra Aabenraa Teaterforening afløste på DT's generalforsamling i Operaen i København 30. april Ole Honoré fra Helsingør Teater, der har siddet på posten de seneste fem år. Henrik Flygare (52) er lektor ved VUC Sønderjylland og cand.mag. i dansk og teatervidenskab. Han blev i 2003 næstformand og medlem af forretningsudvalget i DT og han har været en energisk og kommunikationsvrig teaterformidler i det sønderjyske - herunder også i forbindelse med projekt "Fremstød for børneteater" i Sønderjyllands Amt i 2002.

Henrik Flygare – ny formand for Danmarks Teaterforeninger

Horsens kalder

Horsens Børneteaterfestival er atter klar til at fylde fjordbyen med børneteater fra 16.-18. september.

Over 50 teatre deltager, og mens billetbestillingen for teaterformidlere har været åben siden 20. april (tlf. 70 11 14 11), kan det almindelige publikum byde ind på de mange gratis adgangskort fra 13. august.

Se programmet på bagsiden af denne avis. Mere information via www.boerneteaterfestival.horsens.dk

REPERTOIRENYT

Teatret Vester 60
Christiansgade 7
3400 Hillerød
Tlf. 51 90 38 62/mail:
vester60@12move.dk

Historien om tigern

Det har vist sig at 'Historien om Tigern' af Dario Fo kan spille for et større publikum end først antaget. Det vil Tigern gerne fejre – og det sker ved at sætte prisen ned og publikumsantallet op!

Nye priser:
max. 120 tilskuere 6500 kr.
max. 100 tilskuere 5600 kr.

Se Den Røde Brochure side 271

Ramberg takker af

Efter mere end 15 år som kunstnerisk leder af Jako-Bole Teatret stopper Anders Ramberg med udgangen af denne sæson, og det blev markeret ved en afskedsreception 12. maj på det aalborgenske børneteater.

Ramberg (f. 1943), der har været en overordentlig flittig dramatiker og instruktør gennem alle årene, vil nu fortsætte karrieren som freelancer.

Hans efterfølger hos Jako-Bole bliver Steen Nørgaard, p.t. kulturkonsulent i Århus Amt og medlem af Kunstrådets teaterfagudvalg for teater (FUT).

Reumert til Det Lille Turneteater

Det blev teater for de mindste kulturbrugere, der løb med årets Reumert for bedste børneteaterforestilling, da Det Lille Turneteater søndag den 24. april modtog prisen for 'Dorthe's hjerte' – en charmerende forestilling for de 2-6-årige.

Det skete i hård konkurrence med Det Lille Teaters 'Den rødhårede stur-ut' og Limfjordsteatret og Odsherred Teaters samproduktion, 'Mirad', der måtte tage til takke med det flotte skulderklap, som en nominering trods alt udgør.

Prismotivationen lød som følger:

Med 'Dorthe's hjerte' har Det Lille Turneteater endnu en gang skabt en forestilling, der på fornemste vis formår at omsætte en god historie til direkte afslæselige og originale billeder. Der fortælles med en enkelhed og musikalitet, der gør historien vedkommende og underholdende for både børn og voksne, og forestillingens legende og begavede brug af video- og computerteknologi er bare genial.

Og så kunne Det Lille Turneteaters leder og stifter, Peter Holst, tage imod prisen, som han ledsagede med en tak til både himlen, jorden, RBOT og Rasmus Klump.

Sidstnævnte inspiration uddybede han senere over for Børneteateravisen:

»Dorthe's hjerte' er et forsøg på at lave en forestilling uden de store konflikter og hvor de få, der er, løses uden videre. Sådan som en Rasmus Klump-historie fungerer,« lød det fra Peter Holst,

der selv har instrueret den billedrige teaterkoncert ud fra en ide, som han har udviklet sammen med Pernille Plantener.

'Visuelt betager denne forestilling med sin renfærdige og overlegne facon', skrev Børneteateravisens anmelder, Anne Middelboe Christensen, der også var begejstret for, at børnenes computer-virkelighed blev lokket på scenen og forløst 'som en meddiggende skærm-poet og musikskaber'.

De to medvirkende,

Dorthe Eggertsen om pigen, hvis hjerte spiller sin egen rolle i forestillingen.

Foto: Anders Bentzon

Dorthe Eggertsen og Rasmus Kajhøj, står også for musik og sange, mens Rikke Juellund har kreeret scenografien. Den opfindsomme leg med lys og animation står Pernille Plantener for, mens Lise Klitten har kreeret kostumerne.

Blandt de 21 priser ved Årets Reumert-show var også en række talentpriser, og her kunne man nikke genkendende til navnet Lotte Bergstrøm.

Hun har huseret i Teater La Balances stærke 'Pigebanden' og Odsherreds 'Ka' du li' porno', men prisen får hun godt nok for sin medvirken på Aveny-Ti Nikolone Werdelins 'Marta's Tema' for 'endnu en troværdig og gennemført præstation, der lover godt for Lotte Bergstrøms fremtid på de danske scener'.

Batida hører til Danmarks flittigste kulturambassadører. De har i tidens løb gæstet 23 lande med 12 forskellige forestillinger – her Batidas 'Ouverture'-hold i Rio i Brasilien i år. Foto: Ditte Valente

Internationalt stormløb

Dansk ASSITEJ fortsætter med at udbringe det glade budskab om dansk børneteater – nu i form af et engelsksproget hæfte, der er en opdatering af det nuværende 'Impressions' Hæftet forventes færdig i august og vil kunne erhverves ved henvendelse til Dansk ASSITEJ

Og at der stadig er interesse for dansk børneteater, vidnede den nys overståede festival i Ringsted om, hvor over 100 gæster fra mere end 20 lande fyldte godt op.

Traditionelt resulterer det i en lind strøm af invitationer til at spille på festivaler og turneer i udlandet.

Generelt er dansk børne- og ungdomsteater en god eksportvare. Dansk ASSITEJ's foreløbige opgørelse for 2004 viser, at 20

børneteatre spillede 227 forestillinger efter invitation fra arrangører i 22 forskellige lande.

Blandt årets festivalgæster var også samarbejdspartnere fra Vest-Balkan.

Dansk ASSITEJ har i løbet af de sidste to år udviklet en frugtbar dialog og samarbejde med et nystartet ASSITEJ-center i Serbien-Montenegro omkring teater for børn og unge. Samarbejdet vil munde ud i en dansk-serbisk fællesproduktion og en konference for teaterfolk fra det vestlige Balkan, Sverige og Danmark. Fællesproduktionen vil få dansk instruktør (Marc van der Velden) og scenograf (Julie Forchhammer) og skuespillere og musikere fra Beograd.

Se mere på www.assitej.dk

Caravanen ruller igen

Caravanen, biennial internationale børneteaterfestival, er klar med sit andet udspil, der står helt i H.C. Andersens tegn.

Caravanen åbnes officielt søndag den 21. august på Slagelse Teater af kulturminister Brian Mikkelsen, og frem til 11. september besøges en lang række internationale og danske forestillinger så Vestsjælland, Randers, Århus og Svendborg.

I alt 18 forestillinger præsenteres, alle med udspring i Andersens eventyr eller liv, og de kommer så langt væk fra som Tasmanien og

HCA i Caravanen: Fra Italien kommer teatret TPO med 'Den grimme ælling'

Japan, og også en dansk-russisk samproduktion er med.

Caravane arrangeres af Det Regionale Teaterråd i Vestsjællands Amt og BaggårdTeatret i Svendborg i samarbejde med Dansk ASSITEJ.

Man kan finde program og allehånde informationer på hjemmesiden www.caravanen.dk

Festival of Wonder

Den højt estimerede biennale internationale dukketeaterfestival i Silkeborg er tilbage 10.-13. november. Her vises objektteater for både voksne og børn, kombineret med film, udstillinger og workshops for professionelle og for familien. Blandt årets slagtilbud er en workshop med Neville Tranter, Stuffed Puppettheatre 10.-11. november. Det er først-til-mølle-tilbud ved henvendelse til den energiske festivalleder, Ulla Dengsø.

Se mere på www.dukketeaterfestival.dk

Farvel Hr. Muffin

Et samarbejde mellem Teater Refleksion og Claus Mandøe.

For mig var det festivalens suverænt bedste forestilling...
Jyllands Posten

Dukketeater af absolut fineste karakter om de store emner, som angår alle. Livet og døden. Se den!
Politiken

Engang var hr. Muffin ung, stærk og stolt. Han kunne bære en hel agurk på ryggen! Nu er han træt, gammel og grå. Og han sidder alene i sit hus og husker.

For 5 – 9 år og voksne.

Århus den 31. aug. – 4. sept.
Teater Refleksions sal, Billetbestilling: 86 24 05 72

København den 17. sept. – 9. okt.
Anemoneteatret, Billetbestilling: 33 32 19 49

Turné sept. 2005 & marts 2006

Foto: Jan Ruzsz

pist!

En ballerina, en cykelartist, jonglør og klovn – Pist! er en dukketeaterforestilling, der præsenterer en symfoni af flotartistnumre, poetiske optrin, rørende historier og skæve indfald.

I cirkus er alt muligt, hvis du tror på det.

For 4 – 10 år og voksne.

Turné okt./nov. 2005 og efter aftale.

Foto: Jan Ruzsz

PRINSEN OG TJENEREN

Genopsætning af den Reumertnominerede forestilling fra 2001, med ny, original musik.

En forestilling om venskab og udvikling, om at rejse ud og komme hjem igen, fortalt med masser af ordløs humor, af udtryksfulde dukker og musik.

Turné okt./nov. 2005 og efter aftale.

Foto: Jan Ruzsz

Teater Refleksion

Sintrupvej 11a, Brabrand
Tlf.: 86 24 05 72

www.refleksion.dk · refleksion@refleksion.dk

DANSK PANIKLYS

v/Erik Berthelsen

TILBYDER
AT BYGGE
KULISSER TIL
MINDRE TEATRE

TLF 23463984 · WWW.DANSKPANIKLYS.DK

Horsens Børneteaterfestival gæstes af omkring 55 professionelle teatre, der i løbet af weekenden spiller ca. 190 forestillinger for alle aldersklasser.

Billetbestilling for arrangører og teaterfaglige repræsentanter

(man. - tors. 9-13, fre. lukket. Lukket i ugerne 27-31)

Halvdelen af billetterne til forestillingerne er reserveret til arrangører og teaterfaglige repræsentanter for det professionelle børneteater. Der udleveres maksimalt 2 billetter til den enkelte forestilling. Der kan allerede nu bestilles billetter.

Billetbestilling for publikum

(man. - tors. 9-13, fre. lukket)

I weekenden den 13. - 14. august kl. 10-16 holder billetbestillingen ekstraordinært åbent. Her åbnes der for reservation af billetter for det øvrige publikum. Der kan maksimalt bestilles 5 billetter pr. forestilling, (3 stk. til forestillinger for 1½-4 år), og der kan maksimalt bestilles til i alt 5 forestillinger.

Arrangementer for tilreisende

Fredag og lørdag aften kan festivalens tilreisende gæster deltage i arrangementer med spisning. Der er begrænset antal pladser.

Billettelefon og oplysninger om festivalen: 70 11 14 11

Se også det opdaterede program på www.boerneteaterfestival.horsens.dk

FREDAG

Dansk Rakkerpak	Alle gode gange 3	5 år og op	16.00	50 min.	Pladsen foran HNT	Spiir Produktion	Lille Spiir	4-6 år og op	15.00	40 min.	Midtbskolen, lok.302
De Røde Heste	Grebet i Luften	4-8 år	16.00	30 min.	Midtbskolen, lok.210	Teaterkompagniet	Alle kan li' mig	12 år og op	15.00	50 min.	Håndværk., Rod salon
Teater Molevitten	Sofus og Marie	1½-4 år	16.00	30 min.	Komediehuset, 1. sal	Mister Jones	H.C. Andersen	6-12 år	15.00	40 min.	Ceres Centret, St. sal
Teatret Lampe	ØNSK	2-6 år	16.30	30 min.	Biblioteket, 2. sal	Batida	Grande Finale	10 år og op	15.15	50 min.	Søndergade (turistinf.)
Randers Egnsteater	Jensines Bondegård	1½-4 år	16.30	45 min.	Midtbskolen, Hånd.	Teater Trekanten	Byen hvor husene..	2-5 år	15.15	35 min.	Biblioteket, Mødesal
Det lille Turnéteater	Dorthe's Hjerter	2-6 år	16.30	40 min.	Midtbskolen, Fælleslok.	De Røde Heste	Grebet i Luften	4-8 år	15.15	30 min.	Midtbskolen, lok.210
Barkentins Teater	Slå højt på tromme	4-8 år	16.45	45 min.	Midtbskolen, lok.218	Replikken	Tro, håb og (næsten) Kærlighed	14 år og op	15.15	45 min.	Kilden, Sal 1
Corona La Balance	Elefant og Krokodille	5-9 år	17.00	50 min.	HNT, Lille Scene	Asguer Zap	Flamos lærling	8-12 år	15.30	40 min.	Midtbskolen, Form.
Vestenvinden	Når skygger trækker Sammen	12 år og op	17.00	50 min.	Midtbskolen, D-gym	Teatret Blå Fugl	Tommelise	4 år og op	15.45	45 min.	Håndværk., Salen
Mariehonon	Et stenkast Herfra	12 år og op	17.00	50 min.	Kilden, Salen	Det Lille Verdens Teater	Et Teselskab	3-8 år	16.00	45 min.	Biblioteket, 2. sal
Asterions Hus	Iliaden	14 år og op	17.00	60 min.	Sct. Ibs Skole, Gym-sal	Baggårdsteatret	Meteorologen	7-11 år	16.00	60 min.	Midtbskolen, D-gym
Madam Bach	Jeg skriver kun Mesterværker	13 år og op	17.00	45 min.	Kunstmus., Billedskolen	Jomfru Ane Teater	En forunderlig Dag	3-6 år	16.00	45 min.	Midtbskolen, Fælles
RDS & Teatret Slapstick	Brandbil no. Fire	Familie	17.15	45 min.	Søndergade (turistinf.)	Det Lille Turnéteater	Nattergalen	5-9 år	16.00	45 min.	Pladsen for Rådhuset
Undergrunden	Svinedrengen	3-8 år	17.15	40 min.	Midtbsk., 203/204	Vester 60	En dag i Sengen	2-4 år	16.00	30 min.	Midtbskolen, lok.512
Gruppe 38	Du må være en engel...	5 år og op	17.30	60 min.	Rådhuset	Comedievognen	Konen i Muddergroften	7-12 år	16.00	45 min.	Kilden, Sal 2
Randers Egnsteater	Der hvor skoen trykker	6-12 år	17.30	45 min.	HNT, Sal 3	Lille Claus og Store Claus	Lille Claus og Store Claus	6-11 år	16.00	50 min.	Sct. Ibs Skole, Gym-sal
Teatret på Hjul	På en lille Gren	1½-4 år	17.30	30 min.	Midtbskolen, Form.	Teatret Møllen	Jorden er Rund	4-8 år	16.15	45 min.	Lille Midt, Øvre gym.
Refleksion	Broder Sol og Søster Måne	4-10 år	17.30	45 min.	Kilden, Sal 2	Det fortællendeTeater	Hvem der først bliver Vred	6 år og op	16.15	60 min.	Kunstmuseet, 1. sal
Teater 83	Bedstefars Paradis	6-9 år	17.30	40 min.	Håndværkerf., Rød sal	Teater Portamento	Tilovers	10 år og op	16.15	40 min.	Kilden, Salen
Teatret Rod	Tornerose	4 år og op	17.45	45 min.	Midtbskolen, lok.215	Jytte Abildstrøms Teater	Svinedrengen	3-6 år	16.30	40 min.	Midtbsk., 203/204
Carte Blanche	Mit loft under Himlen	6 år og op	17.45	45 min.	Kilden, Sal 1	Tulipan Teatret	Puccinia	4-9 år	16.30	45 min.	HNT, Sal 3
Kimbri	Ravnen	8-12 år	17.45	45 min.	Håndværkerf., Salen	Teater Trekanten	Byen hvor husene..	2-5 år	16.30	35 min.	Biblioteket, Mødesal
Teater My	Lille Py	2-4 år	18.00	30 min.	Midtbskolen, lok.512	Jytte Abildstrøms Teater	Lidt af Hvert	1½-4 år	16.45	30 min.	Midtbskolen, lok.218
Teater Patrasket	Skabningen	9-14 år	18.15	50 min.	Lille Midt, Øvre gym.						
Teater Hund	Æblet og Ormen	4-10 år	18.30	50 min.	Midtbskolen, P-gym						
Det fortællende Teater	Lille Dessert	8 år og op	18.30	45 min.	Kunstmuseet, 1. sal						
Svantevit	Nattergalen	5 år og op	19.00	40 min.	Biblioteket, Mødesal						
Nørregaards Teater	De to Uhyrer	3-6 år	19.00	45 min.	Kilden, Salen						
Batida	Et godt hjerte	8-12 år	19.00	55 min.	Fritidscentret						

LØRDAG

Corona La Balance	Elefant og Krokodille	5-9 år	09.00	50 min.	HNT, Lille Sal	Vester 60	Historien om Tigeren	12 år og op	09.30	45 min.	Håndværkerf., Salen
Kimbri	Ravnen	8-12 år	09.00	45 min.	Håndværkerf., Salen	Jytte Abildstrøms Teater	Lidt af Hvert	1½-4 år	09.30	30 min.	Midtbskolen, lok.218
Teater My	Lille Py	2-4 år	09.00	30 min.	Midtbskolen, lok.512	Abstrax	Pigerne på Trappen	10 år og op	09.30	60 min.	Midtbskolen, P-gym.
Mariehonon	Et stenkast Herfra	12 år og op	09.00	50 min.	Kilden, Salen	Skaegspire	Lille mand Jonathan	1½-4 år	09.30	30 min.	Midtbskolen, Fælles
Undergrunden	Svinedrengen	3-8 år	09.00	40 min.	Midtbsk., 203/204	Comedievognen	Godmorgen Sol	6-12 år	09.30	50 min.	Kilden, Salen
Teatret Lampe	ØNSK	2-6 år	09.15	30 min.	Biblioteket, 2. sal	Teater Konkylie	Tommelise	5-8 år	09.30	35 min.	Biblioteket, Mødesal
Det fortællende Teater	Lille Dessert	8 år og op	09.15	45 min.	Kunstmuseet, 1. sal	Teaterkompagniet	Historien bag Døren	9-12 år	09.30	50 min.	Håndværk., Rod salon
Vestenvinden	Når skygger trækker Sammen	12 år og op	09.30	50 min.	Midtbskolen, D-gym	Det fortællendeTeater	Hvem der først bliver Vred	6 år og op	09.30	60 min.	Kunstmuseet, 1. sal
Teatret på Hjul	På en lille Gren	1½-4 år	09.30	30 min.	Midtbskolen, Form.	Teater 2-tusind	Min Historie	9-12 år	09.45	50 min.	Sct. Ibs Skole, Gym-sal
Barkentins Teater	Slå højt på tromme	4-8 år	09.30	45 min.	Midtbskolen, lok.218	Teater 83	Bekymringsskabet	3-8 år	09.45	40 min.	Kunstm., Billedskolen
Fair Play	Butleren	7-11 år	09.30	55 min.	Lille Midt, Nedre gym	Refleksion	Farvel Hr. Muffin	5-9 år	10.00	40 min.	HNT, Lille Scene
Randers Egnsteater	Der hvor skoen trykker	6-12 år	09.30	45 min.	HNT, Sal 3	Asguer Zap	Flamos lærling	8-12 år	10.00	40 min.	Midtbskolen, Form.
Batida	Et godt hjerte	8-12 år	09.30	55 min.	Fritidscentret	Carte Blanche	Leg	7-12 år	10.00	45 min.	Orions Hus, Fælles
Teater Molevitten	Sofus og Marie	1½-4 år	09.45	30 min.	Komediehuset, 1. sal	Jytte Abildstrøms Teater	Svinedrengen	3-6 år	10.00	40 min.	Midtbskolen, 203/204
Det lille Turnéteater	Dorthe's Hjerter	2-6 år	09.45	40 min.	Midtbskolen, Fælles	Det Lille Verdens Teater	Hyldemor	1½-4 år	10.30	30 min.	Biblioteket, 2. sal
Svantevit	Nattergalen	5 år og op	09.45	40 min.	Biblioteket, Mødesal	Vestvolden	Kejserens nye Klæder	9 år og op	10.30	75 min.	HNT, Scenen
Carte Blanche	Mit loft under Himlen	6 år og op	09.45	45 min.	Kilden, Sal 1	Spiir Produktioni tråd	4-6 år og op	10.30	40 min.	Midtbskolen, lok.302
Teater 83	Bedstefars Paradis	6-9 år	09.45	40 min.	Håndværk., Rød salon	Nørregaards Teater	Konen i Muddergroften	4-9 år	10.30	50 min.	Kilden, Sal 2
Madam Bach	Nissetimen	4-8 år	09.45	35 min.	Kunstm., Billedskolen	Corona La Balance	Tre nætter varer Døden	10 år og op	10.30	70 min.	Fritidscentret
Gruppe 38	Du må være en engel...	5 år og op	10.00	60 min.	Rådhuset	Teatret Rod	Rejsen	4-9 år	10.45	40 min.	Midtbskolen, lok.215
Det Lille Turnéteater	Nattergalen	5-9 år	10.00	45 min.	Pladsen for Rådhuset	Sofie Krog	Divas	4-6 år	10.45	45 min.	Ceres Centret, St. sal
Meridiano	Det forjættede Land	9 år og op	10.00	60 min.	HNT, Scenen	DRT	Tandem	3-8 år	11.00	50 min.	Midtbskolen, lok.512
Randers Egnsteater	Jensines Bondegård	1½-4 år	10.15	45 min.	Midtbskolen, Hånd	Randers Egnsteater	En lille Prik	1½-4 år	11.00	45 min.	Midtbskolen, Hånd
Asterions Hus	Iliaden	14 år og op	10.15	60 min.	Sct. Ibs Skole, Gym-sal	Vores Teater	Æ, Ø, Å	7 år og op	11.00	50 min.	Lille Midt, Nedre gym.
Refleksion	Broder Sol og Søster Måne	4-10 år	10.30	45 min.	Kilden, Sal 2	Teater Portamento	Tilovers	10 år og op	11.15	40 min.	Kilden, Salen
Teater Patrasket	Skabningen	9-14 år	10.45	50 min.	Lille Midt, Øvre gym.	Teaterkompagniet	Skitzobrother	13 år og op	11.15	55 min.	Håndværkerf., Rød salon
Teatret Rod	Tornerose	4 år og op	10.45	45 min.	Midtbskolen, lok.215	Teater 83	Bekymringsskabet	3-8 år	11.15	40 min.	Kunstmus., Billedskolen
Teater My	Lille Py	2-4 år	10.45	30 min.	Midtbskolen, lok.512	Gruppe 38	Du må være en engel...	5 år og op	11.30	60 min.	Rådhuset
Teater Hund	Æblet og Ormen	4-10 år	10.45	50 min.	Midtbskolen, P-gym.	Dansk Rakkerpak	Alle gode gange 3	6 år og op	11.30	50 min.	Pladsen foran HNT
Teatret Lampe	ØNSK	2-6 år	11.00	30 min.	Biblioteket, 2. sal	Teater Konkylie	Tommelise	5-8 år	11.30	35 min.	Biblioteket, Mødesal
Undergrunden	Svinedrengen	3-8 år	11.00	40 min.	Midtbsk., 203/204	Teatret Lampe	Gulvtæppet	6 år og op	11.30	45 min.	Kilden, Sal 1
Teatret på Hjul	På en lille Gren	1½-4 år	11.00	30 min.	Midtbskolen, form	Carte Blanche	Leg	7-12 år	11.30	45 min.	Orions Hus, Fælles
Theatret Thalias Tjenere	I Begyndelsen	6-9 år	11.00	45 min.	Ceres Centret, St.sal	Teater 2-tusind	Min Historie	9-12 år	11.45	50 min.	Sct. Ibs Skole, Gym-sal
Svantevit	Nattergalen	5 år og op	11.00	40 min.	Biblioteket, Mødesal	Mister Jones	Teaterkoncert	13 år og op	11.45	50 min.	Ceres Centret, St. sal
Det fortællende Teater	Lille Dessert	8 år og op	11.30	45 min.	Kunstmuseet, 1. sal	Det Lille Turnéteater	Nattergalen	5-9 år	12.00	45 min.	Pladsen for Rådhuset
Barkentins Teater	Slå højt på tromme	4-8 år	12.00	45 min.	Midtbskolen, lok 218	Skaegspire	Lille mand Jonathan	1½-4 år	12.00	30 min.	Midtbskolen, Fælles
Nørregaards Teater	De to Uhyrer	3-6 år	12.00	45 min.	Kilden, salen	Theatret Thailias Tjenere	Leif the Lucky	9 år og op	12.15	65 min.	Lille Midt, Øvre gym.
Fair Play	Butleren	7-11 år	12.15	55 min.	Lille Midt, Nedre gym.	Skaegspire	Puff	4 år og op	12.30	45 min.	Midtbskolen, D-gym
Mister Jones	H.C. Andersen	6-12 år	12.30	40 min.	Ceres Centret, St. sal	Vestenvinden	Sko	6-11 år	12.30	40 min.	Kunstmuseet, 1. sal
Teatret Blå Fugl	Tommelise	4 år og op	12.45	45 min.	Håndværkerf., Salen	Barkentins Teater	Vejen Rundt	1½-4 år	12.45	30 min.	Midtbskolen, lok.218
Madam Bach	Nissetimen	4-8 år	12.45	35 min.	Kunstm., Billedskolen	Undergrunden	Orla-Fus i Underverdenen	3-8 år	12.45	40 min.	Midtbsk., 203/204
De Røde Heste	Grebet i Luften	4-8 år	13.00	30 min.	Midtbskolen, lok.210	Asterions Hus	Babel	10 år og op	12.45	60 min.	Håndværkerf., Salen
Replikken	Tro, håb og (næsten) Kærlighed	14 år og op	13.00	45 min.	Kilden, Sal 1	Asguer Zap	Flamos lærling	8-12 år	13.00	40 min.	Midtbskolen, Form.
RDS & Teatret Slapstick	Brandbil no. Fire	Familie	13.00	45 min.	Søndergade(turistinf.)	Spiir Produktion	... i tråd	4-6 år og op	13.00	40 min.	Midtbskolen, lok. 302
Teaterkompagniet	Alle kan li' Mig	12 år og op	13.00	50 min.	Håndværk., Rød salon	DRT	Tandem	3-8 år	13.15	50 min.	Midtbskolen, lok.512
Teater Molevitten	Sofus og Marie	1½-4 år	13.15	30 min.	Komediehuset, 1. sal	Teaterkompagniet	Historien bag Døren	9-12 år	13.15	50 min.	Håndværkerf., Rod salon
Jomfru Ane Teater	En forunderlig Dag	3-6 år	13.30	45 min.	Midtbskolen, Fælles	Vestvolden	Kejserens nye Klæder	9 år og op	13.30	75 min.	HNT, Scenen
Corona La Balance	Mystik på tredje Sal	4-8 år	13.30	45 min.	HNT, Lille Scene	Teatret Rod	Rejsen	4-9 år	13.30	40 min.	Midtbskolen, lok.215
Tulipan Teatret	Fridas Himmelrejse	3-8 år	13.30	45 min.	HNT, Sal 3	Teatret Møllen	Carmen	12 år og op	13.30	75 min.	Kilden, Salen
Spiir Produktion	Lille Spiir	4-6 år og op	13.30	40 min.	Midtbskolen, lok.302	Sofie Krog	Divas	4-6 år	13.30	45 min.	Ceres Centret, St.sal
Teater 2-tusind	Lille Claus og Store Claus	6-11 år	13.30	50 min.	Sct. Ibs Skole, Gym-sal	Odsherred/Limfjord	Mirad	12 år og op	13.45	50 min.	Midtbskolen, P-gym.
Theatret Thailias Tjenere	I Begyndelsen	6-9 år	13.30	45 min.	Ceres Centret, St. sal	Teater Konkylie	Historien om en Moder	7-12 år	13.45	40 min.	Biblioteket, Mødesal
Teatret Rod	Tornerose	4 år og op	13.45	45 min.	Midtbskolen, lok.215	Det Lille Verdens Teater	Hyldemor	1½-4 år	13.45	30 min.	Biblioteket, 2. sal
Gruppe 38	Du må være en engel...	5 år og op	14.00	60 min.	HNT, Scenen	Comedievognen	Drømmebutikken	3-8 år	13.45	40 min.	Kunstmus., Billedskolen
Det Lille Verdens Teater	Et Teselskab	3-8 år	14.00	45 min.	Biblioteket, 2. sal	Randers Egnsteater	En lille Prik	1½-4 år	14.00	45 min.	Midtbskolen, Hånd
Baggårdste											